

Veto

Henry Van de Velde, ooit van gehoord? Dachten we al, wij ook niet. Alleen dat ze nu één van die man zijn gebouwen willen afbreken. Niet dat we daar iets op tegen hebben, natuurlijk. Maar dat ze ons die job niet gegeven hebben, terwijl wij toch een naam hoog te houden hebben als afbrekers, kijkt dat zit ons nu dwars. En daarom gaan we nu ook weer dwars liggen. *Afbraakwerken op pagina 6.*

Wie had dit weekend niet dat warme gevoel, dat indringende besef bevoorrechte getuige te zijn bij een grote gebeurtenis. Ja, meer nog, mee te schrijven aan een schone pagina in de geschiedenis van het mensdom. Geroerd aanschouwd de wereld het afbreken van de Chinese Muur. Niemand had durven vermoeden dat het allemaal zó snel zou gaan. En dan die vriendelijke meneer, de nieuwe partijleider Kreng. Kortom 't was weer feest op Tien-An-Men. Wij waren van de partij, of beter wij waren erbij. *Pagina 4*

Onder druk van Medika heeft men op Gasthuisberg het aborteren moeten stopzetten. Dat wil echter niet zeggen dat men aan de fakulteit Geneeskunde bij de pakken blijft zitten. Naar verluidt wordt er alweer druk geëksperimenteerd met nieuwe antikonseptiemiddeljes. Vooral het aspirientje blijkt een wissel op de toekomst. Als er tenminste een wisselmeerderheid vóór gevonden wordt. *Bruisartikel op pagina 5*

GOED NIEUWS

**VANAF NU
OP 10.000 EKSEMPLAREN**

STUDENTENWEEKBLAD VAN DE LEUVENSE OVERKOEPELENDE KRINGORGANISATIE - JAARGANG 16, 1989-1990, NUMMER 8, MAANDAG 13 NOVEMBER 1989

Maraton in de regen

We hebben toch nog kunnen zwemmen

De Studentenmaraton zit er weer op voor dit jaar. Bij Sportraad, de organisator van deze sportklassieker, is men echter helemaal niet tevreden. Er wordt zelfs ronduit van een "dieptepunt" gesproken. De organisatie liep nogal mank, het deelnemersaantal is drastisch geslonken ten opzichte van de vorige jaren en ook de supporters hebben het laten afweten. Daartegenover staat dat het nieuwe parkoers langs de Vaart een meevaller geworden is. Ook sportief was er weinig reden tot klagen: regen en wind hebben van de 22ste editie van de sportklassieker een moeilijke wedstrijd gemaakt, maar daardoor werd het wel een aflevering voor doorbijters en helden.

Bij het vertrek aan het voetbalveld van Stade Leuven was het al duidelijk: het weer zat niet mee. De grijze lucht en de koude wind voorspelden niet veel goeds. Het nieuwe parkoers langs de Vaart biedt bovendien nauwelijks beschutting: geen huizen in de buurt en praktisch geen bomen. De wind heeft er dus vrij spel. En hij stond woensdag volledig in het nadeel. Voor de stappers - de snelwandelaars buiten beschouwing gelaten - is dat niet zo'n probleem. Zij blijven warm binnen zitten tot het om 15.00 uur hun beurt is om te vertrekken en van tegenwind hebben ze sowieso niet veel last. Tijdens de opwarming van de lopers aan de startplaats in Mechelen zijn de gevolgen van de koude wel te merken: kippevel, klappertanden, in elkaar gedoken lopers.

Wat de lopers zelf dachten van het weer? Nummer 700-en-nog-iets: "De eerste zeven, acht kilometer dacht ik: waarin ben ik nu in godsnaam terechtgekomen? De wind zat vlak op kop. Daardoor

kreeg je natuurlijk ook de regen recht in het gezicht. Mijn benen waren helemaal rood en prikten van de kou. Maar dan is het gelukkig wat beginnen opklaren en is de regen gestopt. We hebben zelfs nog eventjes zon gehad."

Om zich toch wat op te warmen voor de start, staat iedereen lustig te molenwijken, spieren worden uitgerekt, knieën geheven, en natuurlijk wordt er overvloedig olie en zelf gesmeerd. Al dat smeersel zal wel broodnodig geweest zijn. Enkele minuten vóór de start, terwijl de hele groep zich al opgesteld heeft op het jaagpad langs de rechteroever van de Vaart, begint het namelijk te gieten.

Op dat moment zijn de eerste maratonlopers al een tiental minuten, onder luide aanmoedigingen, gepasseerd. Langs de rechteroever weliswaar, want het jaagpad is veel te smal om doorgang te verlenen met de grote groep lopers van Mechelen in startpositie. De eerste 'Antwerpenaars' - om 14.30 u vertrok-

Troesjes studenten verzamelen zich voor de studentenmaraton. Een sportief sukses, maar organisatorisch geen hoogvlieger. *Moest er nog water zijn?* (Foto Geert Borgers)

ken - zitten perfect binnen het tijdschema. Volgens de berekeningen van Sportraad moeten ze om 15.48 u aan Oud België voorbijkomen. De eerste maratonloper passeert ua 1.18.35.

Juich

Om 16.00 u is het de beurt aan de lopers vanuit Mechelen. De snelheidsfreaks spurten weg na het startschot, maar het overgrote deel van de groep trekt zich langzaam op gang. Iedereen is op dat moment al drijfnat. Opmerkelijk trouwens hoe weinig meisjes er deelnemen: hoogstens vijf procent van de lopers-Mechelen bestaat uit meisjes. Bij de stappers zijn er wel meer, maar op het totaal aantal deelnemers blijft hun aantal toch erg beperkt.

De tocht langs de Vaart verloopt zonder problemen. Het jaagpad is verkeersvrij gemaakt, en alhoewel het niet meer dan twee meter breed is, belandt er niemand

in het water. De laatste paar kilometer, door de Leuvense binnenstad, zijn wel bijzonder zwaar. Op heel wat plaatsen liggen er nog kasseien in plaats van een asfaltbedekking, en dat is natuurlijk niet bepaald ideaal om een loopwedstrijd over te leiden. Heel wat lopers klaagden achteraf dan ook over dit stuk van het parkoers. Volgens Sportraad was dit deel van de route echter opgelegd door de Leuvense politie. Volgend jaar hoopt men in elk geval tot een betere overeenkomst te komen.

Op het moment dat de eerste loper op het Sportkot aankomt, rond 17.10 u, begint het al donker te worden. Spijtig voor hem en al de rest die dan nog volgt, maar de massale toeluchtingen die ze zich onderweg ongetwijfeld hebben voorgesteld, blijven uit. Het Sportkot is op dat moment zo goed als verlaten. Enkel in de grote sporthal is er wat volk. We hebben maar niet geteld hoeveel er daarvan tot de organisatie behoorden.

Merkwaardig dat er, zelfs als er geen publiek in de buurt is, toch heel wat lopers zijn die nog een eindsprint inzetten. Nog niet moe soms? Nummer 974: "In het begin van de wedstrijd loop je veel mensen voorbij en wordt je zelf ook konstant voorbijgestoken. Maar na een kilometer of tien zit je voortdurend in de buurt van dezelfde mensen. Je loopt in of tussen groepjes die er ongeveer hetzelfde tempo op nahouden. En dan begin je te denken: die kerel mag ik niet laten voorgaan, of die wil ik zeker nog te pakken krijgen vóór de aankomst. En soms is spurtten dan de enige oplossing."

Fiets

Alleen hebben bijzonder weinig mensen van die heroiek kunnen genieten. Op Sportraad geeft men grif toe dat er op dat punt iets misgelopen is. *Bea Hinnekin,*

vervolg op p. 2 ▶

SLIKKERS - Donderdag geeft professor Verstraete, in het kader van de Universitaire Konferenties, een lezing over pillen, iets waar u heimelijk erg veel van houdt. In dat geval is er, zo beweert dit lid van de Geneeskundekommissie van Volksgezondheid, iets mis met uw opvoeding. Voer voor studenten en ouders, pagina 5. (Foto Hendrik Delagrane)

MEDIKA DOKTERS NIET BLIJ MET ABORTUS

VRAAG 1 Ben je op de hoogte van het wetsvoorstel Lallemand-Herman-Michielsen?

	1e kan	2e kan	3e kan	1e doc	2e doc	4e doc	TOTAAL
ja	87.1	96.8	95.8	88.2	95.1	79.8	90.8
neen	5.1	3.1	4.2	5.9	4.4	15.7	5.6
ongeldig	7.8	0	0	5.9	0.5	4.5	3.6

VRAAG 2 Ga je akkoord met de inhoud van het wetsvoorstel?

	1e kan	2e kan	3e kan	1e doc	2e doc	4e doc	TOTAAL
ja	10.6	13.9	23.7	18.9	23.6	12.1	17.1
neen	75.9	79.0	74.1	69.6	73.7	57.3	71.6
ongeldig	13.5	6.9	2.2	11.5	2.7	23.6	10.3

VRAAG 3 Vind je dat de huidige wetgeving inzake abortus, die elke vorm van zwangerschapsonderbreking verbiedt, moet veranderd worden.

	1e kan	2e kan	3e kan	1e doc	2e doc	4e doc	TOTAAL
ja	63.3	73.6	71.2	77.7	86.6	70.8	72.7
neen	26.5	24.0	25.3	21.3	11.2	18.0	21.2
ongeldig	10.2	1.4	3.5	1.0	2.1	11.2	6.1

MEDIKA heeft bij de studenten geneeskunde een referendum georganiseerd over het wetsvoorstel Lallemand-Michielsen. Nadat enkele professoren de spits hadden afgebeten en reeds in naam van de hele fakulteit een advertentie in alle kranten plaatsen, proberen hun studenten zich over dezelfde vraag uit te spreken: moet abortus uit het strafrecht? De cijfers van dat referendum staan wel op de voerpagina, maar om die deftig te interpreteren bent u ofwel te lui ofwel inkompetent. Veto verricht in uw plaats enige intellectuele arbeid, en kwamen tot de konklusie dat wij chance hebben dat wij geen embryo meer zijn. *Vervolg op pagina 3.*

THE MAGNIFICENT SEVEN

Op Kringraad deelden de initiatiefnemers van de OAV (zie artikel p. 3) een nota uit over de 'geheime' overeenkomst tussen Wina, Ekonomika, VTK, VRG, Medika, Kanonika en Apoloon, met de afspraak "maandelijks een OAV bijeen te roepen om over bredere problematieken te spreken en eventueel standpunten in te nemen". Het lijkt erop dat zij het spel open spelen: het kontrakt wordt aan iedereen getoond, plus een verontschuldiging voor "de zware nalatigheid van onzetzwege". De andere 22 kringen waren tot nu immers uitgesloten.

De werkelijkheid is echter anders. Het oorspronkelijke voorstel werd ingepakt in een aantal verontschuldigingen en minder duidelijke bewoordingen. ("eventueel standpunten in te nemen"; "deze maandelijkse OAV vervalt indien er geen specifieke problemen te bespreken zijn"; "problemen die beter voorkomen dan genezen dienen te worden"; "een konstruktieve stap te zetten in de richting van een geloofwaardige en soepel draaiende koepel"). Fraai.

Uit zéér welingelichte bron hebben wij echter vernomen dat het helemaal niet de bedoeling was om alle kringen samen te roepen. Een afspraak voor alle kringen breng je immers gewoon op een AV, daar ga je niet mee sjoemelen. Toen de afgevaardigde van LBK twee weken geleden de 'OAV-kwestie' wilde bespreken, werd hij eerst op alle mogelijke manieren geboycot: toen was deze problematiek nog duidelijk onbespreekbaar.

Hun huidige verontschuldiging "wegens tijdsgebrek" wordt zo doorprikt. Het kostte hen in september niet meer tijd om 29 in plaats van 7 brieven te verzenden. Toen de uitnodiging voor een OAV gepost werd, waren er bovendien al twee Algemene Vergaderingen met alle kringen voorbij. Bovendien is het een bijzonder slecht bewaard geheim dat 'de zeven' nu nog steeds regelmatig beperkte vergaderingen houden.

Zo heeft een afgevaardigde van Ekonomika zich letterlijk laten ontvallen "dat wij onze standpunten wel voldoende op elkaar afstemmen." Zo'n kartel kwam dit jaar bij enkele stemmingen op de Raden al tot uiting. Bovendien blijkt uit alles dat het de bedoeling van de initiatiefnemers was om de permanente OAV écht permanent te maken. VTK-voorzitter Van den Steen vroeg reeds de eerste week van september aan een argezoze Lokoverantwoordelijke: "Zeg, een Centrale Raad, wat vindt jij daarvan?"

Wie gaat binnen Loko beslissen hoe "ernstige problemen" worden gedefinieerd? Juist. Eén overeenkomst van *the magnificent seven* bestaat: zij kunnen permanent een OAV samenroepen. Hun voorstel kamofleert een Centrale Raad. Dit werd nooit gewenst in het Grote Kompromis van vorig jaar.

(WP)

(Foto Geert Borgers)

22ste studentenmaraton

4 vervolg van p.1

vrijgestelde. "Dat er zo weinig supporters zijn komen opdagen, ligt volgens ons aan het vroege uur. De aankomst was voorzien vanaf vijf uur, en de meeste studenten zijn gewend om veel later naar het Sportkot te komen. Voor volgend jaar zullen we moeten zien wat we willen, ofwel een sportmanifestatie uitbouwen, ofwel een groots aankomstgebeuren opzetten."

Veto: Waren er geen opmerkingen van de sponsors over het aantal toeschouwers?

Hinnekind: «We hebben nog niet met alle sponsors contact gehad. Natuurlijk zouden zij liever meer volk zien opdagen en ook het oude parkoers via de drukke

baan Mechelen-Leuven bezorgt hen meer publiciteit, maar over het algemeen waren hun reacties toch positief. Het aspekt sponsoring zal zeker een onderdeel van de evaluatie worden. In elk geval moet er volgend jaar meer promotie gemaakt worden en misschien moeten we toch opnieuw het uur opnieuw veranderen om meer supporters aan te trekken. Er is trouwens ook nogal wat kans dat we de maraton opnieuw openstellen voor iedereen, en niet enkel de studenten en de oud-studenten.»

Veto: Bij het vertrek van de bussen leek er even paniek te zijn onder de organisatoren. Onder andere de signalisatie en de bevoorrading onderweg waren onderbehandeld op dat moment.

buitenlanders wel mensen die in hun eigen land heel wat betekenen. Verschuilde onder hen zijn aktief in de studentenbeweging en sommigen onder hen zullen in hun land zonder twijfel beleidsfuncties gaan innemen. Hun ontvangst en verblijf hier zullen ze zich achteraf maar al te goed herinneren.

De jongere generatie in België heeft misschien wel een andere instelling; ze zijn meestal vriendelijker en staan meer open voor buitenlanders.

Aan de mensen die van oordeel zijn dat alle vreemdelingen maar best onmiddellijk het land verlaten, kan ik zeggen: diegenen die hier met slechte herinneringen vertrekken, dragen voor de rest van

hun leven een brandmerk in hun hart mee.

Als jullie willen dat wij het waardevolle en het schone van jullie beschaving meedragen, laat ons dan een eind maken aan deze toestand, laat deze 'apartheid' verdwijnen. De Middeleeuwen liggen ver achter ons; in de huidige tijd van toenadering moeten we samenwerken in dienst van de mensheid om voor ieder een menswaardig bestaan mogelijk te maken.

Wij vragen slechts voor volwaardig aanzien te worden, denk niet dat we haatdragend zijn, maar zulke toestanden maken ons verdrietig

Shwan Jaf

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

Horizontaal - 1. Italiaanse schrijver die de Nobelprijs won 2. Strijdperk - orgaan 3. Schrijver van 'Lolita' - pers.vnw. 4. Toestel om de neerslag te meten 5. Dobber van een hengselnoer - predike 6. Pers.vnw. - nietsnut - radon 7. Opstandeling - Italiaanse meisjesnaam 8. Zangstuk - lyrisch gedicht 9. Water in Antwerpen - bijbelse reus - bijvoorbeeld 10. Gebakje.

Vertikaal - 1. Tekenaar 2. Paramilitaire organisatie - Fries waterlooplee - paardeslee 3. Beeldraadsel - Amerikaanse akademische graad 4. Elektrolytisch oxidieren van aluminium 5. Afstammeling 6. Deel van de uitvoerende macht - drietenige luiaard 7. Beschikbare middelen - politieke partij 8. Chinese lengtemaat - bijvoorbeeld - geliefde van Zeus, in een koe herschapen 9. Beleidsorganen van het Belgische leger 10. Hoogdravend praten - prijze.

LEZERS BRIEVEN

Alle lezersreacties kunnen bezorgd worden op het redaktiesekretariaat in de 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven.

De brieven moeten betrekking hebben op in Veto behandelde onderwerpen of op Leuvense (studenten)kwaliteit. Anonieme brieven komen niet in aanmerking: de schrijver moet steeds naam, studietoer en adres bekendmaken. Slechts uitzonderlijk, en na uitdrukkelijk en gemotiveerd verzoek, kunnen ze weggelaten worden in Veto.

Brieven die langer zijn dan 35 regels van 68 aanslagen (spaties inbegrepen; dit komt overeen met ±1,5 getikte blz. met dubbele interlinie) worden in principe ingekort. De redactie behoudt zich het recht voor brieven niet te plaatsen.

Gedans

De manier waarop Koen Hendrickx de dansvoorstelling 'Lalala Human Steps' van Edward Lock afbreekt (Veto 23 oktober) doet mij naar de pen grijpen. Het is niet mijn bedoeling om Lock te vergoddijken, maar dit gaat te ver.

Het stuk bruiert van kracht, energie originaliteit en onuitputtelijke levenslust. Lock is een durver, iemand die alle normen overboord gooit. Hij laat een aantal jonge dansers los op de planken die een brok moderne kunst neerzetten.

Hoe kan iemand dit spektakel verlaten tot een spelletje TV-kijken? Koen Hendrickx heeft dan nog het lef om dit werk te vergelijken met niets minder dan MTV. Dat doet mijn bloed naar het kookpunt gaan.

F. Frimout

Apartheid

Ons huis lag in de vallei, veilig verborgen in de armen van het gebergte. Iedereen leefde er rustig en ongestoord.

Op een dag kwam er een buitenlandse onderneming toe. Zij zagen er vreemd uit, sloegen hun kamp op niet ver van het dorp en gingen meteen aan de slag. Ze groeven een groot gat uit in de berg-helling. Ik stond ze urenlang met mijn vrienden gade te staan, en het werd snel duidelijk: ze gingen een tunnel maken! Wij volgden ze op de voet als ze vanuit het werkkamp naar het dorp afzakten om inkopen te doen. 't Waren gewone mensen, maar ze spraken een vreemde taal en ze gedroegen zich heel anders dan wij.

In het dorp kregen ze van ons alles wat ze wilden: groenten, fruit, brood en vlees. Als kind verbaasde het ons dat zij minder moesten betalen dan wijzelf. De buitenlanders waren ook aangenaam verrast, maar de dorpelings vonden het heel vanzelfsprekend: het waren onze gasten.

Zo gaat dat in het Oosten. Gastvrijheid is voor ons heel belangrijk, tegenover alle vreemden, zelfs tegenover volkeren die ons kolonizeerden. Toegegeven: we hebben gevochten tegen de vreemde overheersers, maar op het persoonlijke vlak zijn alle mensen evenwaardig. Als een van hen in nood verkeerde en onderdak nodig had, werd hij geholpen als was hij een van de onzen. Wij zijn per slot van rekening allemaal mensen, allemaal gelijk.

Een vreemdeling die in België aankomt om er te studeren, moet de nodige rust en geborgenheid vinden. Zo ging ook ik hier op zoek naar een onderdak. Soms van deur tot deur, soms via de telefoon, dan weer door aan voorbijgangers raad te vragen. Overal kreeg ik te horen: "We hebben de laatste kamer net verhuurd" of brutaalweg "geen buitenlanders!". En als er dan toch nog een kamer vrij was, dan was het omdat de Belgische studenten ze niet wilden.

Een dergelijke houding kan ik niet begrijpen van een volk dat bekend staat als gastvrij, vredelievend en verdraagzaam. Een heleboel mensen zetten zich hier in voor het goede doel, men ijvert voor de mensenrechten, er bestaan talloze hulporganisaties voor mensen in nood hier en elders.

Toch denkt de oudere generatie blijkbaar - of althans een deel ervan - dat elke vreemdeling hier toekomt met een lege maag, met de bedoeling herrie te schoppen. Dat het enige waar hij op uit is, is zo snel mogelijk een meisje van hier te trouwen om aan de nodige papieren te komen... En zo kan ik doorgaan. Sta me toe te zeggen dat veel hiervan hardnekkige fabels zijn en dat je bovendien niet alle vreemdelingen over dezelfde kam mag scheren. Hetzelfde geldt voor de mensen van hier. Er zijn er altijd van alle soorten, de vingers van een hand zijn ook niet alle even lang.

En misschien zitten er tussen al die

Lut De Boel
Erik Paredis
Jan Van Der Linden

Veto
's Meiersstraat 5
3000 Leuven
(016) 22.44.38

Jaargang 16
nr. 8
13 november '89

Kalafm

Ver. uitg. **Walter Pauli**,
's Meiersstraat 5, Leuven
Hoofredactie: **Johan Reyniers**
Redaktiesekretaris: **Walter Pauli**
Redactie:
Erik Paredis, Jan Van der Linden
Doka:
Geert Borgers, Hendrik Delangrange, Koen Hendrickx, Marie-Christine Rondou
Tekeningen: **NIX**
Lay-out en vormgeving:
Donatienne Brasseur,
Benoit Lannoo, Johan Reyniers,
Walter Pauli, Erik Paredis,
Ronny Tielen, Claudia Van de Velde,
Jan Van der Linden, Tine Van Heesvelde, Stef Wauters
Medewerkers:
Sigrid Bousset, Lut De Boel,
Filip De Keukeleere,
Koen Hendrickx, Marsel Lauwers,
Marij Premeel, Ronny Tielen, Peter Vandenberg, Tine Van Heesvelde
Eindredactie: **Walter Pauli**

Zetwerk en publiciteit
Alfaset Leuven (016) 22.04.66
Drukkerij
Rotatyp Brussel
Oplage 10.000 exemplaren
ISSN-nummer 0773-5162
Abonnementen
Studenten: 250,-; niet-studenten: 300,-; steun vanaf 600,-; over te schrijven op rek. nr. 001-0959719-77
Agenda en Ad Valvas
ten laatste vrijdag voor verschijnen om 18.00 uur op het redaktieadres bezorgen
Redaktievergadering
iedere vrijdagmiddag om 15.00 u

(Foto Koen Hendrickx)

Over een OAV die er geen was Zullen we het nog eens overdoen?

Verleden vrijdag heeft wellicht de merkwaardigste vergadering plaatsgevonden sinds de oprichting van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Loko), nu ongeveer drie jaar geleden. Eigenlijk was er vrijdag een Open Algemene Vergadering (OAV) over Veto gepland. Vanaf de eerste minuten was het echter duidelijk dat niet alle kringen met die bedoeling waren komen opdagen. Op initiatief van onder andere Politika, Germania, Romania, Landbouw, Psychologie en Eeos spitsde de discussie zich toe op de vraag of er eigenlijk wel een OAV kon doorgaan. Gevolg: na anderhalf uur besloten de 21 aanwezige fakulteitskringen bij consensus dat er helemaal geen vergadering geweest was. Voor buitenstaanders mag die gang van zaken idioot lijken, maar het wijst er in elk geval op dat verschillende kringen bedenkingen hebben bij de huidige werking van Loko.

De OAV van vrijdag – een OAV is een uitzonderingsvergadering die Loko-problemen behandelt die boven de Raads-werking uitstijgen – was bedoeld als een vervolg op de OAV van 20 oktober. Het gespreksonderwerp van toen was praktisch eksklusief Veto. Op initiatief van VRG, VTK, Medika, Ekonomika, Wina, Apollon en Kanonika werd er gediscussieerd over de werking van Veto, en dan meer bepaald over een voorstel om de procedure voor de bekrachtiging van hoofdredakteur en redaktiesekretaris te wijzigen. Op het einde van die OAV werden een hele

serie vragen geformuleerd waarover door de kringpresidia standpunten ingenomen moesten worden. Verleden vrijdag zou over de hele materie gestemd worden.

Zover is het evenwel niet gekomen. In de loop van de vorige weken waren er al tekenen dat er iets op til was. Op Kringraad deelde de Landbouwkring een brief uit waarin bedenkingen geuit werden bij het voornemen van bepaalde kringen om maandelijks een OAV samen te roepen. Germania stak definitief de lont aan het kruiwat. Vorige week stuurden zij een brief naar alle kringen

waarin ze aankondigden dat de Germania-vertegenwoordigers niet aan de stemming zouden deelnemen. "Germania kan principieel niet akkoord gaan met de manier waarop er op de OAV van 20 oktober is gewerkt en kent haar dan ook geen enkele waarde toe." Duidelijke taal, die blijkbaar ook andere kringen geïnspireerd heeft.

Nog voor de goedkeuring van het verslag van de vorige OAV, opende Politika namelijk al het vuurwerk. Samen met Germania, Romania, Landbouw, Psychologie en Eeos betwisten zij de geldigheid van de OAV: er was geen formele aanvraag geweest voor deze vergadering, er waren niet op tijd uitnodigingen voor rondgestuurd en de Kultuurraad- en Sportraadafgevaardigden hadden geen uitnodigingen gekregen. "Wij voeren geen obstructiepolitiek. Wij gebruiken formele argumenten om eerst een inhoudelijke discussie over het probleem van de OAV's te voeren," aldus Politika-afgevaardigde Gert Van Essche. Nogal obscure uitspraken op het eerste gezicht.

Waarover gaat de discussie eigenlijk? Wat er nu op gang gekomen is, is onrechtstreeks het gevolg van de toetreding van Ekonomika tot Loko in het begin van dit akademiejear. Ekonomika is tot verleden jaar altijd van standpunt geweest dat men pas van Loko deel wilde uitmaken wanneer er een zogenaamde Centrale Raad geïnstalleerd werd. Een Centrale Raad is een vergadering die boven alle andere Loko-geledingen (Sociale Raad, Kringraad, Sportraad, Kultuurraad, Isol en Veto) staat. Hij komt geregeld samen, bepaalt de grote lijnen van het beleid en kan eventueel een geleiding terugfluiten.

Ook binnen Loko zelf zijn er kringen – vooral grote kringen – voorstander van zo'n konstruktie. Vorig jaar werd het idee van een Centrale Raad echter afgezwegen door een meerderheid van kringen. Wel werd de procedure voor de OAV versoepeld. Ook een OAV staat boven de andere geleidingen, maar is volgens de statuten "een ultieme controlemaatregel". Bij de oprichting van Loko was de OAV bedoeld om in uitzonderlijke omstandigheden, bijvoorbeeld bij ernstige conflicten tussen de Raden, samen te komen en een oplossing uit te werken. Een OAV kan vergaderen wanneer 1/5 van de kringen – zes op het moment – erom vraagt. In theorie bestaat die hele procedure nog altijd. In praktijk is er een en ander veranderd.

Om Ekonomika over te halen tot Loko toe te treden, hebben 5 kringen (VRG, VTK, Medika, Wina en Kanonika) eind september met Ekonomika een akkoord afgesloten, waarin ze er zich toe verbinden elke maand een OAV samen te roepen. Het beestje heet nog wel OAV, maar de facto werd er zo een Centrale Raad op poten gezet. De OAV is geen ultieme controlemaatregel meer, maar wordt een geregelde vergadering. Eens dat kontract ondertekend was, is Ekonomika tot Loko toegetreden.

Het eerste ekspluit van dat samenwerkingsverband was de OAV van 20 oktober over Veto. Terwijl heel wat mensen binnen Loko al dachten dat het nu maandelijks van OAV tot OAV zou gaan, is er echter verzet gerezen binnen verschillende kringen.

EEN CADEAU VAN 200 BLZ

NEEMT U NU EEN ABONNEMENT DAN KRIJGT U ALS NIEUWE ABONNEE ONS THEMANUMMER OVER NEDERLAND EN VLAANDEREN CADEAU.

DWB

DIETSCHER WARANDE & BELFORT

ONZE STUDENTENPRIJS

■ Schrijf vandaag nog 800 fr. over op brk. 431-0562231-86 van Uitgeverij Peeters, Bondgenotenlaan 153, 3000 Leuven en stuur een fotokopie van je studentenkaart naar hetzelfde adres, met vermelding: "NIEUW ABO DWB 1990".
Je kunt ook gewoon langslopen bij Uitgeverij Peeters.

advertentie

MEDIKA TEGEN LALLEMAND-MICHIELSEN

Gasthuisberg – Het is aan deze universiteit betrekkelijk lang stil gebleven rond de abortusproblematiek, maar de laatste weken probeert men duidelijk de achterstand in te halen. "De fakulteit geneeskunde" – in de praktijk een initiatief van enkele profen – nam in een opzienbarende krantenadvertentie radikaal standpunt tegen het wetsvoorstel Lallemand-Michielsen. Vorige week zeulden een tweehonderdtal studenten fakkelst tegen abortus door Leuven. De organisatie heette "Jongeren voor het Leven", de hooggeplaatste gast die op de eerste rij meeliep Gerolf Annemans. Medika, de fakulteitskring van de studenten geneeskunde, heeft intussen een referendum gehouden over Lallemand-Michielsen.

Medika legde aan de studenten geneeskunde drie vragen voor. Ten eerste: "ben je op de hoogte van het wetsvoorstel Lallemand-Herman-Michielsen?" Ten tweede: "ga je akkoord met de inhoud van het wetsvoorstel", en tenslotte "vind je dat de huidige wetgeving inzake abortus, die elke vorm van zwangerschapsonderbreking verbiedt, moet veranderd worden?" "Technisch" gesproken heeft Medika ervoor gezorgd dat haar referendum volgens de spreekwoordelijke "regels van de kunst" is opgesteld. Men suggereert nergens een vooropgesteld antwoord.

In totaal hebben 1054 studenten geneeskunde aan het referendum meegedaan. Dit is een hoog aantal, want het derde doktoraat is op stage en ook de mensen van vierde doktoraat konden haast onmogelijk bereikt worden. De resultaten schommelen niet veel. De overgrote meerderheid zegt van zichzelf dat ze op de hoogte zijn van het wetsvoorstel Lallemand-Michielsen (90,8%). Een iets kleinere meerderheid kant zich tegen dat wetsvoorstel (71,6% tegen, 10,3% voor). Ongeveer hetzelfde percentage vindt dat de huidige wetgeving niet voldoet (72,7%), hoewel een vrij grote minderheid (21,2%) voorstander is om de huidige wetgeving te behouden.

Medika wenst geen rechtvaardigheid te geven aan het initiatief. Men is bang dat de pers dit zou interpreteren als een steun aan de advertentie van hun professoren. Volgens preses Gert Van Assche vond een meerderheid binnen Medika dit een ongelukkig initiatief.

Politiek gezien sluit Medika zich aan bij het standpunt van de Volksunie en de PSC, die abortus in enkele strikt omlijnde gevallen (zoals verkrachting) willen toelaten. Men verwacht dat ook de CVP in het kamerdebat een gelijkaardig voorstel zal indienen. Medika zet zich allerszins af tegen PVV, SP en Agalev, die volledig achter Lallemand-Michielsen staan. (WP)

CIJFERS

Zie pagina 1

van de OAV vroegen daarvoor garanties, maar uiteindelijk zijn die garanties er niet gekomen. In de plaats daarvan zijn er via Kringraad enkele discussieteksten over de OAV-problematiek naar de kringen gestuurd (zie ook kadertje op pagina 2). En daar zou men zich nu moeten buigen over dit ongemeen interessante onderwerp. Het worden weer boeiende vergaderingen.

Erik Paredis

De gebeurtenissen van op het Tien-An-Men-plein blijven de publieke opinie beroeren. Volgende week organiseert het VRG een groot China-debat. Een van de sprekers is Marcel Van Nieuwenborgh, redakteur buitenland bij De Standaard. Van Nieuwenborgh is meermaals zelf in China geweest en bestudeert de Chinese politiek reeds verschillende jaren. Uit ons gesprek bleek duidelijk welke visie hij intussen over China heeft ontwikkeld: Van Nieuwenborgh profileert zich als een uitgesproken tegenstander van het huidige bewind. De studentenbeweging krijgt dan ook zijn volle steun.

Van Nieuwenborgh: «De Chinese studenten waren al een tijd voor de gebeurtenissen op Tien-An-Men actief. Gebeurtenissen op Tien-An-Men actief beroering, en hingen er op de universitaire kampus affiches; posters met grote karakters. Dat was illegaal, maar merkwaardig genoeg bleven die affiches hangen. Die muurkranten stonden vol ongewoon harde schimpseuten, die vooral gericht waren tegen Li Peng.»

«Nu had de Chinese overheid wel verwacht dat het er zeer warm aan zou toegaan. Dit jaar wordt immers de zeventigste verjaardag gevierd van de vierde mei-bevrijding van 1919. Vorig jaar reeds hoorde ik van een journalist van de Chinese Volkskrant dat "het er heet zou aan toegaan in het jaar van de Slang." Dat heeft de dissidente universiteitsprofessor Fang-Li Ze ook steeds beweerd. Iedereen verwachtte zware rellen. Eind april was ik nog in Sian, en toen vertelde me mij daar dat de ziekenhuizen bevel hadden gekregen om bedden bij te zetten.»

«Toen is er iets bijzonders gebeurd, waar de Chinese autoriteiten helemaal geen rekening mee konden houden: de dood van Hu-Yao-Bang. Hu-Yao-Bang was reeds tijdens zijn leven een symbool: hij had dissidente denkers steeds een hand boven het hoofd gehouden, en was aan de kant gezet omdat hij de betogingen niet in de hand kon houden. Nu weet u zo goed als ik dat er geen gevaarlijker Chinees is dan een dode Chinese. Hu-Yao-Bang sterft, en wordt onmiddellijk een heilige voor de Chinese studenten. Zijn dood heeft de revolutie doen ontbranden: de studenten gingen naar Tien-An-Men-plein. Net zoals bij de dood van Zou-En-Lai hebben ze ginds een zilstaking gehouden. Er was wel een verbod voor manifestaties, maar in de tekst stond niet dat men niet mocht gaan zitten: men mocht alleen niet samen-scholen. De politie was dus machteloos.»

Veto: *Is dat niet eerder een bewijs voor de vrijwillig afwachende houding van de Chinese autoriteiten? Verschillend Leuvense studenten kunnen verhalen vertellen van 'onze' politie die helemaal geen skrupules had om 'zittende' studenten hardhandig aan te pakken.*

Van Nieuwenborgh: «Inderdaad. Maar er was een tweede belangrijk element dat men niet had ingekalkuleerd, namelijk de komst van Gorbatsjov. Hier zien we weer dat typische Chinese gebrek aan coördinatie. Enerzijds is er het ministerie van Binnenlandse Zaken, doodsbang voor de rellen. Anderzijds heb je Deng-Xiao-Ping, de man die enkele tientallen jaren geleden in Moskou persoonlijk het verdrag met Rusland was gaan opzeggen, en die nu van de ontmoeting met Gorbatsjov zijn groot nummer wil maken. Het ministerie van Buitenlandse Zaken sméet gewoon met visa: de hele wereldpers moest de ontmoeting tussen Gorbatsjov en Deng coveren.»

«Dat heeft ook tot de grote psychologische factor bij Deng geleid: voor het eerst sinds jaren kon een staatschef – en dan nog wel Gorbatsjov – niet op het Plein van de Hemelse Vrede ontvangen worden. De symbolische betekenis van Tien-An-Men is bekend: dat plein is het midden van Peking, Peking is het midden van de wereld, dus Tien-An-Men is het midden van de wereld. De aktie van de studenten was voor Deng een persoonlijke belediging van formaat.

Marcel van Nieuwenborgh over Tien-An-Men

“Ik heb in China nog nooit één kommunist ontmoet”

Hij had gezichtsverlies geleden voor de hele wereld. U weet wat het betekent voor een Chinees om gezichtsverlies te lijden... Wel, ik kan u verzekeren dat zijn woede, zijn persoonlijke haat enorm heeft meegespeeld in zijn latere houding tegen de studenten.»

Veto: *Dit lijkt ons een te eenvoudige uitleg. De gebeurtenissen op Tien-An-Men kunnen toch niet gereduceerd worden tot het verhaal van één man.*

Van Nieuwenborgh: «Daar ben ik het volledig mee eens. Maar ik denk wel dat het zeer gevaarlijk is om het persoonlijke aspect te vergeten. Vorige week las ik in het NRC dat in de hele Tien-An-Men-affaire het konfucianisme een wezenlijk rol heeft gespeeld. Natuurlijk, je mag dat niet overdrijven, maar toch heeft dat culturele element de gebeurtenissen bepaald. Waarom heeft Deng Xiao Ping, de opperbevelhebber van het leger, bevel gegeven aan zijn soldaten om op de studenten te schieten? Men kon dat moeilijk aanvaarden van Deng, die bekend stond als een rationeel denkend man. Dat komt door het Chinese cultuurpatroon.»

Zonenmoord

Van Nieuwenborgh: «Het konfucianisme is een cultuur waarin de zonenmoord centraal staat. Dat is in tegenstelling tot onze Westerse cultuur: wij kennen hier

hebben de Culturele Revolutie niet meer meegemaakt. Zij komen meestal uit een één-kindsgezin wegens de demografische politiek. Het zijn dus verwende kinderen. Ze hebben ook een andere mentaliteit dan hun ouders. Ze nemen het niet meer dat hun leven volledig gekontroleerd wordt. Ze nemen de buurtbewakers niet meer, of dat de staat bepaalt met wie ze moeten trouwen, en wanneer, en wat ze moeten studeren.»

«Dat is juist de grote paradox: deze kinderen zijn beïnvloed door de open-deur-politiek van Deng Xiao Ping. Het zijn de kinderen van Deng, niet die van Mao. Daar is een groot verschil tussen. Bij de Culturele Revolutie stond Mao op de brug en moedigde hij de studenten aan. Bij Deng ligt dat wel even anders.»

«In Oxford is er onlangs een boek verschenen: *China: Midlife crisis*? Hierin wordt de stelling verdedigd als zou het om een strijd gaan binnen het socialisme zelf: de strijd tussen een stalinistische vleugel en een meer hervormingsgezinde. Verschillende met China bevriende organisaties in België verdedigen dat ook. Dat is niet waar. Net als in het Oostblok gaat het hier om de agonie van het marxisme zelf.»

Veto: *Wij bewijfelen dat sterk. De Chinese studenten voerden in hun eerste betogingen grote portretten van Mao mee. Je kan zoiets toch bezwaarlijk 'anti-marxistisch' noemen.*

hun invloed dominant was. Dat is niet waar. De leiders van de democratiseringsbeweging waren intellectuelen, mensen van de *think-tank* van Zao Ziang.»

Veto: *Verschillende journalisten – van de BBC, AP, Reuter – hebben in enkele krantenartikelen de geloofwaardigheid van de studentenleiders nachts in twijfel getrokken.*

Van Nieuwenborgh: «Dan hebben zij het vooral over de leiders van de Chinese studenten in Parijs, genre Li Kar Xi. Dat kan je hen ook niet echt kwalijk nemen. Zij zijn nooit geschoold geweest in het geven van juiste informatie. Je kan moeilijk van hen verwachten dat zij eksakte cijfers geven. Hoe zouden zij die kunnen geven? Trouwens, ik verzet me heel sterk tegen het feit dat de journalisten het cijfermateriaal in twijfel trekken. Het is de vraag tussen drieduizend en achthonderd twee studenten. Het is de vraag naar tweehonderd meter: op Tien-An-Men zelf, of in de onmiddellijke nabijheid.»

Veto: *Op zichzelf zijn zulke vragen inderdaad irrelevant. Deze cijfers tonen echter wel de dubieuze rol van de pers. Het lijkt er sterk op dat sommige journalisten niet ernstig te werk zijn gegaan, en informatie doorgegeven hebben zonder deze te toetsen.*

Van Nieuwenborgh: «U moet weten

Vrij naar Mao: de nacht komt uit de loop van een geweer.

(Foto Hendrik Delagrangé)

eerder de vadermoord. De Chinese gerontokratie heeft echter nooit opgehouden te bestaan. De zonen worden opgevoerd aan de vaders. Mao Ze Dong zelf paste die theorie steeds toe: hij noemde dat "de theorie van de twee fronten". Hij liet zijn mogelijk opvolgers op het voorplan (het eerste front) de strijd om de macht voeren, terwijl hij achter de schermen (het tweede front) toekweek. Als Mao niet hoog opliep met de overwinnaar, dan ruimde hij die uit de weg. Dat heeft hij gedaan met Li Piao, die boven Mongolië is neergestort, of volgens een recente versie in Peking is vergiftigd. Een andere opvolger, Li Xiao Xi, heeft hij laten omkomen van honger en ontbering in de kerkers van de gevangenis. Idem met Deng Xiao Ping: hij heeft zijn twee potentiële opvolgers, Hu Yao Bang en Zao Ziang, uit de weg geruimd.»

Veto: *Wij hebben ons steeds vragen gesteld bij het bondgenootschap tussen de studenten en Zao Ziang. Eén van hun voornaamste eisen was de strijd tegen de corruptie. Maar als er één politicus verantwoordelijk is voor de corruptie en het nepotisme, dan is dat toch Zao Ziang, oud-voorzitter van de Chinese KP.*

Van Nieuwenborgh: «Wel, je moet de generatie van Tien-An-Men kennen. Zij

hebben de eerste cijfers tot stand gekomen zijn. De Duitse journalisten van *Der Spiegel* zijn tot dat getal (1400 doden) gekomen nadat ze in de ziekenhuizen zijn gaan tellen. Ze konden niet overal binnen, ze zijn soms zelfs over de lijken gestapt. Bij het ekstrapoleren van hun bevindingen kon het wel zijn dat er enkele fouten gemaakt zijn. Ik vind het vreemd dat men de vraag stelt: het waren er in ieder geval véél.»

«Nog voor het bewustste artikel verscheen, heb ik al voorspeld: het Faurissonyndroom zal gaan optreden. (Faurisson is een reaktionaire Franse historicus die op pseudo-wetenschappelijke gronden, zoals de hoeveelheid asse die zou moeten teruggevonden zijn, beweert dat de holocaust nooit heeft plaatsgevonden, wp.) Men wil de verschrikking intellectueel wegredeneren. Het begint met het verhaal dat er niet op Tien-An-Men is geschoten, en het eindigt met de bewering dat de studenten vrijwillig onder de tanks zijn gelopen.»

Veto: *Het verwijt dat de meeste journalisten bij de eerste rellen naar hun hotel gevlucht zijn, en nooit getuige zijn geweest van de rellen is wel pertinent. De enkelingen die op Tien-An-Men gebleven zijn, geven unaniem een andere versie van de feiten.*

Het is echter overdreven om te zeggen

Van Nieuwenborgh: «Ik ken dat Peking-hotel maar al te goed. Dat ligt op de Sjanghai-boulevard, die naar Tien-An-Men leidt. Van boven op het dak heb je een tamelijk goed overzicht op het hele gebeuren, zeker met de bestaande teletellenzen. De journalisten die in het midden van het gewoel stonden, hebben toch moeilijk kunnen zien wat er een stuk verder gebeurde. Zij kunnen enkel verslag uitbrengen waarvan zijzelf getuige zijn geweest.»

«Het is inderdaad zo dat dit waarschijnlijk de eerste revolutie is geweest waar de media zo'n cruciale rol in gespeeld hebben. De televisiekameras hebben alles geregistreerd. Deze Chinese generatie is trouwens ook een echte media-generatie. Zij spreken allemaal Engels. Zij dromen van Amerika: het land waar velen onder hen gaan studeren, het land waar zij hun ideeën van democratisering gehaald hebben. Zij diskutieren en redeneren in termen en met argumenten van *The Voice of America*.»

Veto: *'The Voice of America' is een propagandazender.*

Van Nieuwenborgh: «Ik weet het, en op dat gebied ben ik het volledig met u eens. Net zoals de CIA ook wel zal aanwezig geweest zijn. Maar die Amerikaanse invloed kan niet alles verklaren. Het is een extremisme dat veel dieper zit. Op de TV-beelden hebben we studenten gezien die er niet voor terugschrokken om te sterven. Zo'n radicalisme zijn wij niet gewoond.»

«Nu maakt men in China ongeveer om de tien jaar een cesuur mee, een periode van revolutie. Deze keer is het echter ernstiger: men stelt de heersende ideologie in vraag. In al die keren dat ik in China ben geweest, ben ik nog nooit een Chinees tegengekomen die van zichzelf zegt: "Ik ben een marxist" of "Ik ben kommunist". Nooit.»

Veto: *Wat willen die studenten dan wel? China is een Derde Wereld-land. De leiders van de studenten en professor Fang Li Ze hebben meermaals gezegd: wij kiezen voor de vrije markteconomie. Terwijl zo'n systeem op dit moment niet bepaald voordelig is voor de ontwikkelingslanden. China heeft daarentegen z'n reusachtige bevolking kunnen voeden en kleden. Dat heeft bijna geen enkel ontwikkelingsland gepresteerd.*

Van Nieuwenborgh: «Ik zal antwoorden met de woorden van Fang. Die heeft uiterekend dat het analfabetisme in China even groot is als bij het begin van de machtsovername van de kommunisten, dat er procentueel niet meer geld besteed wordt aan onderwijs. Er zijn de laatste tijd zelfs scholen die geen krijtjes konden kopen. Wij hebben de armoede, die echt bestaat, nooit willen zien. Zoals de honger in China. In China ziet men overdag geen lange rijen mensen voor de winkels, zoals in Rusland. Maar dat komt omdat om half zes 's morgens de winkels reeds uitverkocht zijn.»

Veto: *Wil U beweren dat het huidige regime geen verbeteringen heeft gebracht voor het leven van de Chinezen?*

Van Nieuwenborgh: «Neen, er zijn inderdaad een aantal successen geweest, er zijn sommige zaken die verbeterd zijn. Maar in politiek opzicht bleef alle macht bij één partij. De oppositie is louter formeel, die heeft nooit iets te zeggen gehad.»

Walter Pauli

Orgelfoto

Informatie en Onthaal heeft schitterend nieuws voor de orgelfrekers onder u! Op 28 november vindt namelijk in het sfeervolle decor van de Sint-Jan-de-Doperkerk een heus orgelconcert plaats. Om de zaal nog enigszins gevuld te krijgen, geven ze daar 30 vrijkaarten weg. Allemaal voor studenten. Af te halen: Oude Markt 13. En ook de Kultuurcommissie heeft wat liggen voor u: fotoostellen. De KUL organiseert namelijk een heuse fotowedstrijd, en dat zijn de prijzen. Daarvoor schiet u maximum twaalf beeldjes en stuurt ze op tegen uiterlijk 15 december. Deelnemingsformulieren vindt u op Info en Onthaal. De Kultuurcommissie wil van u "een eigen kijk op het bonte en gevarieerde universitaire bedrijf", een visualisatie van hoe men kantelt in je lakens, ontdebelt in je vel. Schieten maar!

Verstraete over pillen

“Het is ongelooflijk wat het aspirientje allemaal kan”

Als U bij de minste pijn naar een pilletje grijpt en voor het eten vult met vitamienpilletjes neemt, als u de kleinste zenuwaanval met kalmeermiddelen bestrijdt, als u 's avonds voor het slapengaan drie slaaptabletten slikt en onder de eksamens wakker blijft met Captagon, dan is er volgens professor Verstraete iets mis met uw opvoeding. De meeste Belgen nemen veel te veel pillen, ze hebben leren geloven dat er voor elke kwaal een geneesmiddel bestaat. Omdat dat probleem zelfs na de vele sensibiliseringscampagnes nog niet is opgelost, houdt professor Verstraete hierover op zestien november een lezing in de Grote Aula. Hij is al meer dan vijftientig jaar lid van de geneeskundekommissie van het ministerie van volksgezondheid. Aan zijn echte vakgebied, trombosen en bloedingen, zal hij pas de week erna een lezing wijden.

Veto: De volledige titel van uw lezing luidt "Geneesmiddelen: Kaf en koren, vraag en aanbod." Is het niet kontradictorisch om te spreken over kaf bij zoets nuttigs als een geneesmiddel?

Verstraete: «Nee, dat is niet tegenstrijdig. In de geneesmiddelensector heb je heroïsche geneesmiddelen als de antibiotica, waarvan niemand betwijfelt dat ze nuttig zijn. Er zijn ook andere, vaak oudere geneesmiddelen, waarvan het nut veel minder duidelijk is. Die gaan stilaan naar het kaf toe. Er bestaat ook echt kaf dat men nu probeert te wieden uit de geneeskunde. Denk aan de middelen die de lever zouden beschermen, die maag- of galvochtsekretie zouden bevorderen. Het nut daarvan is niet bewezen. Verder zijn bijvoorbeeld veel vitamines in de dosis waarin ze voorgeschreven worden volkomen overbodig. Het is veel gezonder wat appelsienen en bananen te eten.»

«Er is een vraag van het publiek naar een soort *antidotum*, een medicijn voor wat het ook mag ondervinden. In feite komt dat door een verkeerde opvoeding. Het is voor ons vandaag een brede maatschappelijke taak om daar wat aan te veranderen. Wij zijn opgevoed in de geest dat er voor eender welke kwaal een geneesmiddel bestaat. Men heeft in de laatste jaren niet genoeg durven zeggen dat dat voor een aantal eenvoudige kwalen niet zo is. Vaak weet een dokter echter dat er geen efficiënt geneesmiddel is. Jonge dokters die nu in een andere geest zijn opgevoed, durven dat ook tegen de patiënt zeggen.»

Veto: Werken die nutteloze geneesmiddelen niet als placebo? De patiënt geneest omdat hij denkt dat hij een volwaardig geneesmiddel genomen heeft.

Verstraete: «Ja, maar het is duur. Ik vind dat men de bevolking beter moet opleiden. Men moet kunnen leven zonder al die pseudo- en peppillen. Er is een overdreven gebruik van bijvoorbeeld kalmeermiddelen en eksatiemiddelen, net zoals er een overgebruik is van sigaretten en alcohol. Al die populaire middelen kunnen echter geen gezonde levenswijze vervangen, en soms leidt een overdreven gebruik ervan zelfs tot ziekte.»

Veto: Voor kwalen als hoge bloeddruk worden meestal medicijnen voorgeschreven, terwijl ze vaak gevolg zijn van stress. Bedrijfsdokters en arbeidsgeneesheren staan dan voor de keuze om pillen voor te schrijven of om op andere werkomstandigheden aan te dringen. Ze hebben een belangrijke etische verantwoordelijkheid, maar nemen die niet altijd behoorlijk op.

Verstraete: «Ik weet het niet. Ik denk dat men dit de laatste tijd meer en meer ernstig opneemt. De bedrijfsgeneeskunde wordt ontgensprekkelijk doeltreffender, de bedrijfsleiders luisteren meer en meer naar hun dokters. Dat komt natuurlijk niet allemaal op enkele jaren tijd, er is een hele mentaliteitsverandering voor nodig. Het is voor een bedrijf volgens mij wel in vele opzichten interessant om iets als stress te bestrijden. De produktiviteit verhoogt, de werksfeer wordt prettiger.»

Veto: Naast de chemische preparaten verkopen heelwat apothekers ook homeopatische middelen. Hierover bestaat nog

al wat discussie.

Verstraete: «De natuur kan ons heel wat leren. Vele huidige geneesmiddelen zijn nabootsingen van stoffen die men geïsoleerd heeft uit planten. Alternatieve geneesmiddelen moeten echter onderworpen worden aan de strenge selectieregels die ook voor de andere geneesmiddelen gelden. Ze moeten de toets van klinische proeven doorstaan. Ze zijn niet toxisch, maar de werkzame bestanddelen zijn zodanig dun dat je moet zoeken naar actieve molekulen. Daarom moeten ze bewijzen dat ze effectief zijn.»

Aspirien

Veto: De eigenschappen van andere geneesmiddelen zijn anders ook niet altijd even duidelijk. Soms ontstaan zelfs mythes. Het aspirientje zou bijvoorbeeld goed zijn voor het hart.

Verstraete: «De bewering is juist. Het middel werd ontdekt op het einde van de vorige eeuw, maar men is er pas de laatste jaren achter gekomen hoe het de pijn stilde. De kwaliteiten en de mogelijkheden van aspirine zijn een nog onvolledig ontgonnen veld. Het is ongelooflijk wat het aspirientje allemaal kan.»

«U zal misschien verwonderd zijn te weten dat, als aspirine verleden week ontdekt zou geweest zijn, het nooit op de markt zou gekomen zijn. Het middel veroorzaakt misvormingen bij de fetus van konijnen. Zoets zou nooit aanvaard worden door de geneeskundekommissie. Nu weten we wel dat het voor de mens niet schadelijk is.»

Veto: Voor een geneesmiddel in de handel wordt gebracht, moeten er dus heelwat testen gebeuren. Die worden ook op studenten toegepast.

Verstraete: «Inderdaad. Vorig jaar hebben we nog zestig studenten gevraagd mee te doen aan een proef waarbij we een stof inspannen die voorkomt bij bloedzuigers en waarvan we wilden aantonen dat ze niet antigenisch was, dat ze geen immuniteit opwekt. Ik heb de indruk dat studenten zich daar gemakkelijk toe lenen, natuurlijk mede uit economische overwegingen, en vermoedelijk niet uitsluitend om de wetenschap te dienen. Zij vertrouwen er wel op dat alleen proeven worden voorgesteld die aanvaard worden door de onderzoeker en door de etische commissie van deze fakulteit.»

Veto: Studenten komen wel veel met pillen in contact, ze worden ook om de oren geslagen met reclame voor producten die de prestaties zouden verbeteren. Hoe schat u de waarde van die typische studentenmiddeletjes in?

Verstraete: «Ik heb maar een beperkt gehoor in vitaminepreparaten. In de fosforpreparaten al evenmin. Er is wel een geveulegd woord, zonder fosfor geen gedachten, een oude spreuk die waar is als men werkelijk veel te weinig fosfor zou hebben. Wij hebben echter genoeg fosfor, een kleine dosis ekstra kan eksamenresultaten niet verbeteren. Volgens mij is er duidelijk sprake van een uitgesproken placebo-effect. Andere mensen, ook in het vakgebied, denken er anders over. Maar als het vertrouwen van de student door dergelijke middelen verhoogd wordt, dan heb ik er niets tegen.»

maatschappij.»

Veto: Het onderzoek naar geneesmiddelen gebeurt in verschillende bedrijven, waardoor eenzelfde geneesmiddel vaak onder verschillende merknamen op de markt komt. Dokters en apothekers kunnen kiezen uit een groot aanbod? Wat beïnvloedt hun keuze?

Verstraete: «Daarin spelen verschillende factoren mee. De kennis van de farmakologie die ze vroeger opgedaan hebben is zeker niet doorslaggevend. Vijfzeventig procent van de geneesmiddelen die nu gebruikt worden bestonden in 1950 niet. Daarom is de permanente vorming in de geneeskunde zo belangrijk. Hier aan onze fakulteit worden in de Vesaliusleergangen dan ook heelwat post-universitaire cursussen en seminars georganiseerd.»

«Daarnaast is er de medische pers, waarvan een deel beheerd wordt door de farmaceutische industrie, een tweede groep gefinancierd wordt door reclame en een laatste groep met een volkomen onafhankelijke redactie werkt en ook zou kunnen leven zonder advertenties. De doorsnee geneesheer wordt volgens mij ook beïnvloed door de pers die van de farmaceutische industrie afhankelijk is, en die daardoor minder objectief is. De gesteunde bladen hebben immers meer middelen, ze zijn aantrekkelijker uitgegeven en hebben didactisch betere schema's. Een onafhankelijk blad dat een tegengesteld vormt voor die commerciële bladen, is *Folia Pharmacotherapeutica*, dat alle dokters gratis ontvangen. Daarin worden nieuwe producten wel objectief geëvalueerd. Ook de medische vertegenwoordigers bepalen het

voorschriftgedrag, en van die mensen kan je ook niet steeds een volledige objectiviteit verwachten.»

«Tenslotte zijn er allerlei vergaderingen die natuurlijk objectiever verlopen wanneer ze door huisartsen of een wetenschappelijke vereniging georganiseerd worden, en niet door een bedrijf. Reizjes naar het buitenland en extravagante geschenken bestaan ook, maar wel in zeer beperkte vorm. Ik moet bekennen dat ik dat niet graag zie, maar het is wel in vele domeinen een vrij verspreid fenomeen.»

Veto: Met zoveel concurrentie kan er tussen verschillende firma's een soort wedloop ontstaan. Worden de geneesmiddelen daardoor bedreigd?

Verstraete: «Nee, niet als de kwaliteit voortdurend gecontroleerd wordt. De concurrentie tussen bedrijven versnelt het onderzoek en maakt vorderingen mogelijk. Negenentwintig procent van de nieuwe producten worden in de bedrijven ontwikkeld. Voor die producten worden octrooien genomen, maar die worden niet overal gerespecteerd. In landen als Brazilië, Argentinië en China worden de geneesmiddelen gewoon nabootst.»

«Door die bedrijvigheid gaat men wel steeds activerende geneesmiddelen maken. We moeten dan ook een even groot entoesiasme aan de dag leggen om er voor te waken dat de volksgezondheid niet in gevaar komt door een te snelle ontwikkeling van nieuwe geneesmiddelen. Dat zal een belangrijke taak voor de toekomst zijn.»

Koen Hendricks

“Studenten lenen zich makkelijk tot medische proeven, natuurlijk mede uit economische overwegingen, en niet uitsluitend om de wetenschap te dienen.”
(Foto Henrik Delagrangé)

Werkessies van 't Gebroed

Een avondje chaos

't Gebroed is een groep jonge acteurs die pas afstudeerde aan Studio Herman Teirlinck. Om de stap naar het professioneel theater wat minder groot te maken, besloten ze om samen met Jan Declerck een productie klaar te stomen. Daarvoor kozen ze een stuk van Pjeroo Roojbee, *Mijnzoetje Junior*. Het resultaat is volgens Declerck “geen poging om de grenzen van de toneelspeelkunst in Vlaanderen te verleggen, maar eerder een verder uitdiepen van de werksessies op school.”

Het begint allemaal met een ietwat slordig geklede man, hij blijkt achteraf regisseur te zijn, die zich komt verontschuldigen omdat het geplande stuk van die avond niet kan plaatsvinden, aangezien er een acteur ziek is. Teater in teater. Hij verdwijnt terug achter het gordijn, even later verdwijnt ook het gordijn. Het eigenlijke verhaal kan beginnen.

Brok

Het decor lijkt een foto uit een reclamefolder voor tuimelbels. De

blauwe neonverlichting en de piepschuim golven geven het geheel Pop Art-trekjes. De Caraïbische muziek ondersteunt de gemaakte vakantiefeer. Romeo Mijnzoetje wil acteur worden en speelt daarom thuis de grote tragedies uit de teatergeschiedenis. Zijn vader kan het gezwets niet meer aanhoren en stelt Romeo voor om, net als hij, pooier te worden. Wanneer Romeo weigert, wordt hij het huis uitgezet. Romeo gaat carrière maken als acteur. Hij kan in een professioneel gezelschap de plaats innemen van de zieke acteur waar in het begin van de voorstelling sprake van was. Zijn vader gaat akkoord omdat het hem “veel geld en roem” kan opleveren.

Het stuk binnen het stuk dat dit gezelschap uiteindelijk speelt, wordt een dulle parodie door de stuntelige tussenkomsten van Romeo en de schrijver van het stuk. Romeo beseft dat hij niet aan teater toe is en kiest daarom liever voor het echte, volle leven. Dat wil zeggen: voor de hoofdrolspeelster van het gezelschap, waar hij vertiefd op is.

Niet de productie, maar repetities en leerervaringen stonden centraal bij het werken aan ‘Mijnzoetje Junior’. Jan Declerck had geen vooropgestelde regie

en gaf een grote vrijheid aan de acteurs. Jammer genoeg is dat te merken aan de voorstelling. Het is moeilijk werken met een tekst van Roojbee, maar Declerck, die met diens werk vertrouwd is, had daaraan moeten verhelpen. De komische scènes en de tragiek van het stuk worden dikwijls slecht of helemaal niet uitgevoerd. Het bombastische (een Kristusvaandel doorbreekt de achtergrond van het decor, de overactering tijdens sommige passages) is overbodig. De gevoelige scènes (de moeder die haar bevalling herbeleeft, de liefdesverklaring van Romeo) worden slecht aangepakt, zelfs al maken ze deel uit van de farce die het stuk eigenlijk is.

De types worden niet altijd even goed overgebracht. Vaak weten de acteurs niet waar het komische of ernstige akcent te leggen. Ze spelen nog behoorlijk, maar omdat Declerck het blijkbaar niet nodig heeft geacht hen bij te sturen, doen (zoals in het stuk letterlijk gezegd wordt) “de acteurs zichzelf geweld aan”.

‘Mijnzoetje Junior’ wordt zo een chaotische voorstelling die de indruk geeft niet afgerond te zijn. Dat heeft ook wel met de tekst van Roojbee te maken. Het fragment over ‘de koreur van Meulebeke’ bijvoorbeeld (tekst ontleend aan Herman Brusselmans?) is wel boeiend en origineel, maar nogal overbodig binnen het kader van de voorstelling.

Peter Vandembemt

't Gebroed piept de kelen schor in de Staatsschouwburg, nu d. 12 en wo. 13/12 om 20.30u.

Architect Henry Van de Velde Kunstvernieuwer en idealist

In het cultureel centrum Oratoriënhof in de Mechelsestraat loopt nog tot 6 december een tentoonstelling over het werk van de Belgische architect Henry van de Velde (1863-1957), en meer bepaald over zijn tweede Belgische periode (1926-1947). Deze tentoonstelling kadert samen met een lezing door ingenieur architect Luc Verpoest op donderdag 16 november en een biografische film van Rik Sauwen (BRT) op donderdag 30 november in een aktieprogramma voor het behoud van het gebouw waar tot voor vijf jaar het Rijksinstituut voor Technisch Onderwijs (RITO) gevestigd was. Afbraakplannen bedreigen immers dit monument van de moderne bouwkunst, dat tevens representatief is voor zijn oeuvre.

Henry van de Velde werd in 1863 geboren in Antwerpen. Aanvankelijk hield hij zich bezig met schilderkunst in de neo-impressionistische stijl. Algaauw verliet hij echter deze kunstak op zich toe te leggen op de toegepaste kunst of *design* (het ontwerpen van meubels, tekstiel, typografie). Vandaar was het maar een kleine stap naar binnenhuis-inrichting, om tentoon te komen bij de architectuur terecht te komen. Pas in 1895 maakt hij zijn eerste ontwerp voor zijn eigen woning in Ukkel.

Lelikhed

De geschetste evolutie is gezinszins een toevallige verschuiving in de interesse-sfeer van de kunstenaar. Ze hangt samen met de theorie van het modernisme. Die werd grotendeels ontwikkeld onder impuls van Van de Velde, die zelf gedeeltelijk schatplichtig is aan de Engelse kunstenaar William Morris. Men wil het handwerk opnieuw tot kunstambacht veredelen om zo de mens in het dagelijks leven (opnieuw) in een omgeving van schoonheid te leren leven. Deze beweging kadert in een reaktie op de industriële productiewijze waarbij de goedkope massaproductie de creativiteit lijkt uit te sluiten. Waar Morris zich verzette tegen de machines en de industriële revolutie die dan haar eerste hoogtepunt bereikt, meent Van de Velde dat de moderne techniek de kunst op grote schaal kan voortbrengen en verspreiden. Noem het de demokratisering van de kunst.

Ongeveer tegelijk doet zich in Frankrijk een gelijkaardige ontwikkeling voor. De reaktie tegen de lelijkheid van de industriële producten en de neo-stijlen in de architectuur uit zich daar echter in een terugkeer naar de natuur. Men gebruikt plantenmotieven in de decoratie, de Art Deco en Art Nouveau. In de schilder- en beeldhouwkunst is hiervoor vooral Toulouse-Lautrec te vermelden, bekend van de affiches en de decoratie van de in- en uitgangen van de Parijse metro. In de bouwkunst maakt men dankbaar gebruik van de nieuwe materialen, vooral staal. Het staal wordt in

allerlei kunstige vormen gegoten en zorgt behalve voor het dragen van de constructie, voor het decoratief aspect. Een zeer mooi voorbeeld van deze stijl is het onlangs gerestaureerde warenhuis Waucqier te Brussel waarin zich nu het Huis van de Strip bevindt. Dit is een ontwerp van de Belgische architect Victor Horta. Deze tijdgenoot van Van de Velde was tegelijk zijn geestverwant en tegenstander.

De Modern Style van Henry van de Velde komt overeen met de Art Nouveau van Victor Horta in het gebruik van de nieuwe materialen (bij Van de Velde vooral beton) en in de theorie over het *Gesamtkunstwerk*. Deze kunstopvatting streeft naar een integratie van de verschillende kunsttakken in een architecturale eenheid. Dit betekent dat in een gebouw de meubels, de gordijnen, het behangpapier, het tafelservies en de deurklinken door dezelfde architect worden ontworpen en dus mooi bij elkaar passen. Dit betekent ook dat het kunstwerk bestaat uit de verschillende voorwerpen in hun samenhang. Het is dus onzin enkele voorwerpen geïsoleerd tentoon te stellen, zoals onlangs gebeurde in de tentoonstelling over Art Deco in het Paleis voor Schone Kunsten te Brussel. Even grote nonsens is het trouwens om van een dergelijk gebouw enkel de gevel te beschermen, zonder de ruimteindeling en het binnenschrijven.

Een derde aspect waarin Van de Velde en Horta overeenkomen is de erkenning van en de waardering voor hun werk, zowel internationaal als in hun vaderland België. Beiden worden ze internationaal aangezien als zeer eminente tegenwoordigers van hun respectievelijke kunststijling en wordt hun werk gekoesterd als een relikwie. In eigen land echter zijn ze het slachtoffer van decennia waneleiden door de opeenvolgende Ministers van Cultuur. Die laten zich doorgaan meer leiden door de belangen van bouwpromotoren dan door kunsthistorische argumenten. Het Volkshuis van Victor Horta te Brussel werd in de jaren vijftig afgebroken. Op een Zwitsers

aanbod om het gebouw terug op te bouwen werd niet ingegaan: men zou het zelf wel weer rechtzetten. Alle stukken werden dan ook genummerd en in afwachting van een geschikte plaats en een gunstige beslissing van de bevoegde minister voorlopig opgeslagen op een braakliggend terrein in Tervuren.

Nu, ongeveer dertig jaar later, blijkt het grootste deel van de versierde stalen gebint weggehaald te zijn door schroothandelaars en is van heropbouw geen sprake meer. Hetzelfde lot dreigt nu voor het gebouw van het RITO in de Rijkschoolstraat te Leuven.

Volledig verschillend zijn de artistieke en esthetische opvattingen van beide architecten. Met zijn ideeën over de functionaliteit als overheersend principe in de architectuur, is Henry van de Velde niet enkel één van de grondleggers van het modernisme, maar tegelijk van de hele hedendaagse architectuur. De functionaliteit bepaalt de esthetiek: wat nuttig is, is mooi. Bij Van de Velde zien we dan ook geen overbodige, decoratieve elementen. Alle elementen hebben een duidelijke functie, het decoratieve spruit bijvoorbeeld voort uit de schikking van de ramen. Hij plaatst ze op zo'n manier dat hij een maximale lichtinval bekomt. De gebouwen hebben een strakke lijn, zijn symmetrisch opgevat en samengezet uit geometrische volumes. Een goed voorbeeld is de Boekentoren in Gent, in essentie niet meer dan een rechtopstaande balk. Ook het gebouw van het RITO in Leuven is volledig uit volumes opgebouwd. De opvatting over de binneninrichting verschilt uiteraard even sterk. Waar trapleuningen bij Victor Horta een decoratief klunten zijn, wordt de vorm bij Van de Velde bepaald door de noden van gebruik en onderhoud.

Met deze opvattingen is Henry van de Velde de voorloper van het Bauhaus. Daar werden ondermeer de opvattingen van Van de Velde over de verspreiding van de kunst toegepast en uitgewerkt tot een echte 'kunst van het volk'. Hij zet dit in de praktijk om door het plaatsen

van kunstwerken midden in het stadsbeeld. Heel deze kunststroming is niet los te zien van de toenmalige maatschappelijke context van Duitsland tussen de beide wereldoorlogen. Zo is het niet toevallig dat de eerste vestigingsplaats van de school zich situeert in Weimar, de hoofdstad van de socialistische Weimarerpubliek. Onder druk van het opkomend nazisme moest men tweemaal verhuizen en na de staatsgreep van Hitler in 1933 werd het Bauhaus in Duitsland trouwens opgedoekt. Van de Velde had

In de periode van het Bauhaus verbleef Henry van de Velde in Nederland en vanaf 1926 tot 1947 in België.

(Foto De Bewogen Fotografen)

Men noemt dit zijn tweede Belgische periode, waaraan de tentoonstelling in het Oratoriënhof gewijd is. Hij wordt in eigen land op dat ogenblik sterk gewaardeerd, wat blijkt uit zijn belangrijke opdrachten van de overheid en zijn talrijke onderscheidingen en officiële functies. Op het einde van zijn leven verhuist hij naar Zwitserland, waar hij in 1957 in Zürich overlijdt. Hij wordt echter begraven in Tervuren, waar ook het Volkshuis van zijn tegenstander Victor Horta begraven ligt. Wat kan de geschiedenis toch wreed zijn.

Marij Preneel
Marsel Lauwers

Henry tentoongesteld

Het Oratoriënhof organiseert van 7 november tot 6 december een tentoonstelling gewijd aan de tweede Belgische periode van van de Velde (1926 tot 1947). Hieruit dateert belangrijk werk in België zelf en in opdracht van de Belgische overheid in het Buitenland. Op de tentoonstelling komen aan bod: het Rijksinstituut voor Technisch Onderwijs (RITO) in Leuven, de Universiteitsbibliothek en het Hoger instituut voor Kunstgeschiedenis en Archeologie van de Rijksuniversiteit Gent (de Boekentoren), de Belgische paviljoenen op de wereldtentoonstelling te Parijs (1937) en te New York (1939).

De tentoonstelling is opgebouwd uit twee delen. De gelijkvloerse verdieping is volledig gewijd aan het RITO. Dit hoeft geen verwondering te wekken, want de tentoonstelling maakt deel uit van een aktieprogramma voor het behoud van dit gebouw. Het gedeelte over het RITO toont ons foto's en een plan. De foto's werden gemaakt door de Bewogen Fotografen, een groep amateurfotografen verbonden aan het ABVV-Leuven. Zij zijn met z'n drieën het monument gaan bezoeken en hebben er, elk vanuit eigen standpunt, een reeks foto's gemaakt. Het resultaat is schitterend. Vooral de volumes en de lichtinval komt op de zwart-wit foto's goed tot uiting. Als laatste onderdeel van deze verdieping staat op drie panelen het grondplan van het RITO uitgetekend: de drie verdiepingen worden ingekleurd op het algemene plan.

De drie overige werken worden getoond op de eerste verdieping. Hier vinden we voor elk werk telkens enkele foto's, een grondplan en een tekst met uitleg. Bij de foto's hangt een regeltekst met de verwijzing van de foto. De teksten, foto's en grondplannen werden geschreven en verzameld door ingenieur architect Luc Verpoest.

De bezoeker wordt op de benedenverdieping totaal aan zijn lot overgelaten. Behalve de korte schets van het leven van Van de Velde is er totaal geen uitleg voorzien. En die is er wel nodig. Niemand kan immers weten dat al de foto's in het kafee over het RITO gaan,

laat staan dat ze door de Bewogen Fotografen werden gemaakt. Enkele korte tekstjes zou alles direct wel duidelijker maken. Het tekort aan uitleg is tegenwoordig een veelvoorkomend gebrek bij tentoonstellingen. Meestal wordt dan echter verwezen naar de gidsen die rondleidingen verzorgen. Zij moeten toch ook hun brood verdienen. Bij deze tentoonstelling zijn echter geen gidsen voorzien. De bezoeker moet het zelf maar vinden.

Iemand met een beetje fantasie zal natuurlijk wel na een kwartiertje staren begrijpen dat de drie panelen tegen de muur een plan voorstellen dat driemaal anders is ingekleurd. Met een beetje goede wil zal hij ook begrijpen dat het hier de drie verdiepingen betreft van het RITO, het hoofdthema van de tentoonstelling. Deze zoektocht zou echter veel vereenvoudigd worden indien tenminste de drie panelen in de juiste volgorde hingen. Nu prijkt het plan van de gelijkvloerse verdieping in het midden, de tweede staat links daarvan en is bijgevolg de eerste in de rij en de eerste verdieping staat rechts en is dus de laatste in de rij. Als u er nog wijs uit raakt, mag u gaan kijken.

Elke geïnteresseerde bezoeker zal natuurlijk de catalogo kopen. Een goede catalogo vervangt immers een tentoonstelling. Een tentoonstelling is tijdelijk, een catalogo blijft. De catalogo van deze tentoonstelling beantwoordt hieraan slechts gedeeltelijk. Het 'bovendedeelte' van de tentoonstelling is volledig opgenomen in de catalogo. Die catalogo is een artikel van dr. ir. Luc Verpoest, waarin hij de vier tentoongestelde gebouwen bespreekt. Jammer genoeg vinden we op die manier de mooie foto's van de Bewogen Fotografen niet terug in de catalogo.

Deze foto's zijn nochtans het beste wat de tentoonstelling te bieden heeft. Hun kunstfoto's zijn immers een echte hommage Van de Velde. Als je weet dat in het Bauhaus, het geesteskind van Van de Velde (zie elders) een fotografie-afdeling verbonden was, begrijp je dat dit een postume hulde is.

Het opzet van de tentoonstelling is zeker verantwoord. Wie het werk van Van de Velde een beetje kent, zal elk initiatief ter bescherming van het RITO appreciëren. Het is alleen jammer dat de gewone toeschouwer aan zijn lot wordt overgelaten.

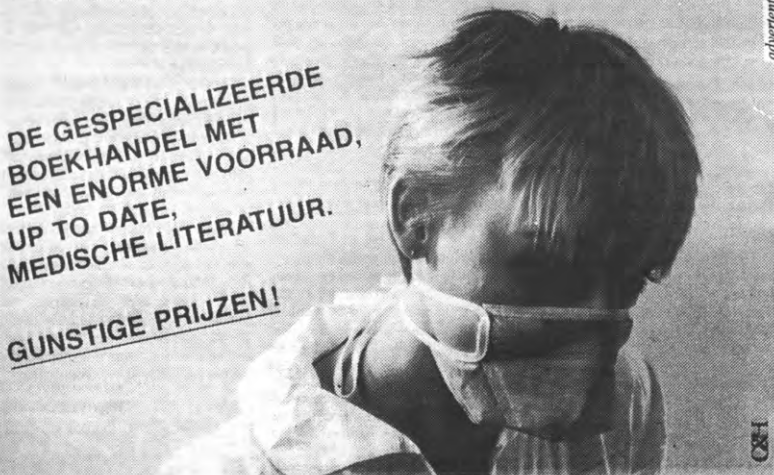
Marsel Lauwers

Fonteyn Medical Books

Fochplein 13 Leuven

Tel. 20.29.44

DE GESPECIALISEERDE
BOEKHANDEL MET
EEN ENORME VOORRAAD,
UP TO DATE,
MEDISCHE LITERAATUUR.
GUNSTIGE PRIJZEN!

advertentie

De Andere Film

Overleven met een rantsoen

Het is je misschien al opgevallen dat de Studio-krant af en toe een film aankondigt die niet echt voor de hand ligt, onder het label *Filmmonumenten*. Wekelijks wordt een klassieke film in 't Studioke vertoond, hoewel dat niets te maken heeft met de programmatie van Rastelli, big boss van de Studio's. De betreffende films zijn namelijk op één of andere manier anders en vaak niet commercieel. De schuldige, die op die manier inbreuk durft te maken op de konsumptieve houding van de doorsnee filmganger, is de vzw DAF, wat staat voor *De Andere Film*.

Hoewel DAF dit jaar voor het eerst zijn films brengt in een echte bioscoop, bestaat de organisatie in Leuven al 12 à 13 jaar. Daarvoor werden de films vertoond in de ongezagde zalen van de Vlaamse Leergangen of in Auditorium Vesalius, vaak voor een al te mager publiek.

DAF heeft van bij zijn ontstaan te kampen gehad met essentiële problemen, die tot op heden onopgelost blijven. Hoe bereiken we een publiek? Hebben we een eigen publiek? Hoe vormen we een eigen profiel, met een programmatie die zich effectief onderscheidt van bijvoorbeeld de filmprogrammatie van het Stuc? En natuurlijk vormt ook het gebrek aan geld een blijvende kwelling, aangezien er van kultuurbeleid per definitie nauwelijks sprake is in België.

Strip

DAF werd 20 jaar geleden opgericht in Antwerpen, waar zich nog steeds het nationaal sekretariaat bevindt. Later kreeg de filmorganisatie ook in Leuven en Mechelen vaste grond onder de voeten met een eigen afdeling. Recenter heeft men zelfs een aantal vaste afnemers in heel Vlaanderen bij de programmatie betrokken. Dat zijn voornamelijk culturele centra.

DAF houdt zich niet alleen bezig met het vertonen van andere films, waarmee men een "alternatief" filmcircuit wil bouwen. Het nationaal sekretariaat in Antwerpen beschikt over een uitgebreid documentaire centrum. DAF heeft een eigen gespecialiseerd tijdschrift, *Andere Sinema*. Vanaf dit jaar start de organisatie ook met het geven van cursussen over ondermeer filmanalyse, strips, TV, video, en beeldopvoeding op school. "Die cursussen trekken vrij veel volk", zegt Marc Dewit, programmator van DAF te Leuven. "Het bewijst dat niet iedereen naar de bioscoop trekt louter voor het amusement. Niet dat wij het filmpubliek willen heropvoeden, maar het vormingsaspect is essentieel in ons opzet." Om die reden worden films nooit lukraak geprogrammeerd, los van een gemeenschappelijk kader.

Blik

DAF richt zich met andere woorden vooral op het samenstellen en organiseren van festivals. Die gaan gepaard met brochures, debatten, om een "zuiver konsumptieve houding" bij het publiek tegen te gaan. In 1988 was er het geslaagde Fassbinder-festival, en een reeks films uit Taiwan. In 1989 vormde Charles Chaplin de gemeenschappelijke noemer van de gebrachte films. Minder geslaagd vorig jaar waren de Sick Movies, die op een erg agressieve, commerciële manier werden gepromoot. Waar DAF dan nog bleef met zijn heiligverklarde niet konsumptieve houding is natuurlijk de vraag. Bovendien was niemand echt over de films te spreken. Dit jaar komt er een reeks - hoe kan het anders - Japanse films, die gedurende de komende maanden in heel Vlaanderen worden verspreid. In januari

volgt er een festival met filmwerk van Godard uit de jaren tachtig. In maart komt er een tweede editie van het *Drie Continentenfestival*, in samenwerking met het Derde Film Festival van Brugge. Hier komen recente films aan bod uit Azië, Afrika en Zuid-Amerika.

Dat alle films, althans wat betreft de Leuvense programmatie, nu in 't Studioke gebracht worden, is een stap naar

erkenning bij een breder publiek, bij de pers, bij de overheid. Een vast publiek heeft De Andere Film nooit gehad. De pers heeft deze filmorganisatie nooit serieus genomen en de overheid, meer bepaald de persdienst van de Vlaamse Gemeenschap, heeft pas zeer recent zijn verantwoordelijkheid opgenomen: die van geldschietter. Tot in 1985 overleefde DAF onder het label *vormingsorganisatie*. De subsidies kwamen toen uit de hoek van Volksontwikkeling. De geldproblemen kulmineerden vorig jaar in een "zwarte periode" volgens Pieter Bogaert, één van de programmatoren van de afdeling Antwerpen. "Er is net voldoende geld om te overleven."

Rantsoen

DAF zit zoals vele kleinere organisaties vast in een vicieuze cirkel. Te weinig geld betekent geen vaste werkrachten. DAF wordt levend gehouden door idealistische vrijwilligers die gepassioneerd zijn door het medium film. "Onze organisatie kan pas volwassen worden indien minimum tien mensen full time zouden worden betaald", aldus Bogaert. Momenteel is er slechts één betaalde werkracht in Antwerpen en één gewetensbezwaarde in Leuven, namelijk Marc Dewit. Een gebrek aan betaalde werkrachten betekent een fundamentele hindernis om door te breken en te worden erkend. Onze overheid, heeft alleen voldoende geld voor serieuze organisaties die bij voorkeur veel opbrengen. De rest moet het stellen met een rantsoen.

Sigrig Bousset

JAPAN

Iedereen wil wel een graantje meepikken van het succes van Europalia Japan. Elk cultureel centrum dat zichzelf ernstig neemt, programmeert volop in het teken van de Rijzende Zon. Zo ook De Andere Film: het festival *Nippon Monogatari* brengt een hele maand lang, van 16 november tot 12 december, een overzicht van de Japanse cinema, uitgesmeerd over een 35-tal films.

Het festival opent met *Een glimp van waanzin*, een film uit 1926, die aan het Duitse expressivisme herinnert en decennia lang verloren werd gewaand (uit de periode 1897-1945 zijn slechts een 300-tal films overgebleven). Deze klassieker was al een voorafbeelding van de twee 'gouden periodes' van de Japanse film, in de jaren dertig en vijftig. Deze films verschillen sterk van wat het afgelopen decennium naar hier gekomen is: de Japanse filmindustrie speelde in op de hang van het Westen naar het 'ekstotische'. Wij zagen dus samoerai,

ninja en teeceremonies. Klichees, met andere woorden.

De Andere Film heeft geprobeerd om "anders" te programmeren. Het is de bedoeling om te laten zien hoe de Japanse cinema historisch en filmisch is geëvolueerd. 'Evolutie' mag hierbij echter niet misverstaan worden. De Japanse kunst hanteert immers niet, zoals wij sinds de Romantiek doen, het begrip 'originaliteit' als criterium voor kunst. Oude modellen worden doorgegeven en voortdurend *verfijnd*. Cineasten verwijzen naar de traditie, eerder dan dat ze een eigen werk opbouwen. Maar binnen die traditie onderscheiden zich de groten, die eigengereid, gedurfd, verrassend met de overlevering kunnen omspingen. In dat verband krijgt de grootste nog levende Japanse cineast, Kurosawa, met zijn samoerai-epos *Ran* een ereplaats. De film, een bewerking van Shakespeare's King Lear, wordt zes dagen lang vertoond, vanaf donderdag. (JR)

VLAAMS RECHTSGENOOTSCHAP

i.s.m. De Standaard

Woensdag 15 november
Aula Maxima
Beriotsstraat 23
Leuven
Inkom gratis

19 u: film 'Het Rode Korenveld'
21 u: debat 'Economische boycott, voor of tegen'

Inleiding: Paul De Maeseneer (BRT-radio).
Moderator: William Van Laeken (BRT-televisie).
Panelleden: Marcel Van Nieuwenborgh (De Standaard),
Jacques Groothaert (Voorzitter Raad van Bestuur G-Bank),
Chris Morel (Vice-voorzitter Belgisch-Chinese Economische en
Kommmerciële Raad, Vice-voorzitter Bell Shanghai) en een Chinese student.

Nodigt uit op een
China
avond

advertentie

FEEST werd er gevierd in het HIW, afgelopen woensdag. De Leuvense wijzeren vierden het honderdjarig bestaan van het Instituut waar de tomistische wijsbegeerte nog tiert alsof 1264 gisteren was. Voor ambiance zorgden voorzitter Dhondt, die een klaaglied aanhief over de stelselmatige afbouw van de filosofie aan de KU Leuven, en Rektor Dillemans, die hem verzekerde dat er geen vuilte aan de lucht is. (Foto Archief)

ZOEKERTJES

- Twee weken terug, damesuurwerk gevonden, in de Vesaliusstraat vóór Pedagogie. Merk: Rodania, met zwart lederen bandje. Af te halen op kantoor Veto.
- Wie heeft er een leren boekentasje gevonden met twee cursussen in, Psychologie en Statistiek? Schrijnmakerstraat 20, ☎ 23.71.67.
- Gevonden: lederen boekentas in Vlaamingenstraat, waarsch. van M.C. Franzen. Z.w. P. Hellus, Blijde Inkomstraat 32.
- Verloren: zwarte leren jas. Tweetal weken geleden laten hangen in Alma 1, aula of op de Oude Markt. C. Daemen, Bondgenotenlaan 38, kamer 5.
- Verloren op 6/11, rond 19.00 u, in Alma 3: zwarte boekentas met notities Wiskunde en Informatika, en bril! Wil dief of vinder ze aub terugbrengen naar A. De Greefstraat 20. Annelen Verbiest.
- En ja hoor, er is nog een kot te huur. Waar? Tervuursevest 38. 3800/maand, voor 12 maanden. Plus ong. 500 Bfr. kosten tuin, bad, douche en keuken.
- Wie rijdt op zondagavond van Braschaat naar Leuven en heeft nog een plaats vrij? (tegen vergoeding) Maaike Zijlstra, Brusselsestraat 165, G 461, ☎ 23.69.55.
- Behoud je begeerte!
- Wie rijdt op vrijdag mee van Leuven

- naar Brugge? Jan Dhiedt, K. Mercierlaan 59, bus 3, ☎ 29.03.84.
- Gezocht: scouts- en gidsenleiders (-sters) met ideeën voor een eventuele scouts- en gidsenfuif hier in Leuven. Schrijven naar Hans H., Blijde Inkomstraat 154.
- Kennismaken met transaktionale analyse (theorie en oefeningen). 6 maandagavonden vanaf 6/11. Inl.: vorming tot bevrijding vzw, ☎ 56.95.68, overdag.
- Dyn. talentvolle muziekgroep zoekt oefenruimte. Ignace Wils, Bogaardenstraat 58.
- Gevraagd: testpersonen onderzoek relatie gebruiker-machine. De C89 Jan-febr. '90. Kennis informatika en computerervaring niet noodzakelijk. Notices Engels. Forfaitaire vergoeding. ☎ 016/28.66.11, tel. 02695 of kom langs in De Croylaan 46, lokaal 00.15. Ch. Sohier.
- Nog steeds plaatsen vrij tussen Kortrijk en Leuven, op vrijdag- en zondagavond! Konkurentiële prijzen! Stéfano, Schapenstraat 13 (na 19.00 u).
- Amnesty International zoekt muziekgroepen die gratis willen optreden in februari. Contact opnemen met Rita De Wit, Heilige Geeststraat 46.
- Wie rijdt mee? Omgeving Genk-Leuven, zondag- en vrijdagavond. ☎ 011/65.73.29 (tijdens weekend).
- Desperately Seeking Marleen (Belgisch Congo, 1/11). You know where to find me! Wim.
- Wie heeft op 16/10 mijn portefeuille gestolen? Gelieve te binnen te werpen, Emile Mathieustraat 1. Het geld mag hij houden! K. Vansteenkiste.
- Voor alle tikwerk, verzorgd en goedkoop, op tekstverwerking (WPS): Anne Verdoodt, W. Lambertstraat 30, 1930 Zaventem, ☎ 02/770.94.28.
- Raar maar waar! Ik verzamel gedroogde muggen. Wie kan mij grote hoeveelheden hiervan bezorgen? Ik bezit genoeg ruilmateriaal: mieren en oorwormen (gedroogde natuurlijk!). Jan Roosen, Diestsestr. 137.
- Cultureel vrouwenkafé Labyrinth: open wo. en do. van 20 tot 2.00 u, zon. van 20 tot 24.00 u. Elke vrijdag en zaterdag vrouwenfuif van 22 tot 4 u.
- Homo? Wij ook! Pink Youth Brugge, socio-kulturele homo-jongerenvriendenkring. -28 jaar, voor een babbel, vriendschap en ontspanning. Adres: PB 149, 8000 Brugge 1, ☎ 050/34.07.39.
- Lang leve de koningin van Frankrijk! (en uiteraard haar hemelebed)
- Labyrinth: dé zaal voor al uw luiven en TD's. U vindt nergens betere voorwaarden. Inl.: ☎ 25.55.67 of 20.76.41.
- Zou degene die mijn boekentas (bruin, leder) op ma. 23/10 tussen 9 en 11.00 u per vergissing meegenomen heeft aan de vestiaire in de Centrale Bib, ze op deze plaats willen terugbezorgen, wegens dringende behoefte aan inhoud, en natuurlijk ook aan boekentas.
- En deze week geen zoekertje voor Peggy.

Samenstelling: Hilde Lerie en Jan Van der Linden

Maandag 13 november

- 20.00 u **KONCERT** Het Nieuw Belgisch Kamerorkest o.l.v. Jan Caeyers speelt werk van Beethoven (de repetitie om 18.30 u is vrij) bij te wonen en de dirigent zal bij de stukken wat uitleg geven, in de Stadsschouwburg.
- 21.00 u **FILM** Giant (G. Stevens, 1956), met James Dean, expressionistisch, tegenover de gepolijste studio-acteurs Elisabeth Taylor en Rock Hudson, in 't Stuc, ink. 80/100, org. Stuc.

Dinsdag 14 november

- 18.00 u **LEZING** Tussen jonkvrouw en hoer: ervaringen van een cultuurpolitikus, door J. Deleu, in MSI 01.28, Ravenstr., ink. gratis.
- 23.00 u **BARKONCERT** met de Swampdolls, voor de fans van de echte rock en voor anderen die niet bang zijn van luide gitaren, in 't Stuc, ink. gratis, org. Stuc.

Woensdag 15 november

- 13.00 u **KONCERT** Theo Meriens Kwintet, in de proklamatiezaal van het Arenbergkasteel te Heverlee, ink. gratis, org. cultuurcommissie.
- 20.30 u **FILM** Yeelen (Het Licht) van Souleymane Cissé uit Mali, over de confrontatie tussen vader en zoon in de stam van de Bambaras in Afrika, te zien in 't Stuc, ink. 80/100, org. Stuc.
- 23.00 u **FILM** Histoires d'Amérique van Chantal Akermans, Amerikaanse Joden vertellen het verhaal van hun leven, over wanhoop en terreur, over liefde en geluk, afgewisseld met sketches en grappen, in 't Stuc, ink. 80/100, org. Stuc.

Donderdag 16 november

- 19.00 u **UNIVERSITAIRE KONFERENTIE** Prof Verstraete over geneesmiddelen, kaf en koren, vraag en aanbod, in de Grote Aula, ink. gratis.
- 20.00 u **TEATER** Ça va, van de Needcompany, gaat over dood en schoonheid, rode draad in het verhaal is een meisje dat zelfmoord pleegde omdat het niet ging naar haar gevoel in deze wereld, in de Stadsschouwburg, ink. 100-350, org. 't Stuc/CC Leuven.
- 19.45 u **FILM** Nippon Monogatari, vanaf 16 november tot 12 december: een selectie uit het werk van Japanse cineasten, donderdag: Een glimp van Waanzin (Kinugasa), in 't Stuc, org. DAF.
- 20.00 u **LEZING** De Japanse filmauteur Yasujiro Ozu, door Luc Gommers, specialist Japanse cinema, een rijkelijk geïllustreerd met filmfragmenten, in Vlaamse Leergangen, Boekhandelstr. 9, ink. 100, org. DAF.
- 20.00 u **LEZING** over Henry van de Velde, Belgisch architect, protagonist van het modernisme, ontwerper van het RITO in de Rijschoolstraat door ir. arch. L. Verpoest in C.C. Oratorienhof, Mechelsestraat 111, inkom gratis.
- 20.30 u **FILM** Yeelen (Het Licht) van Souleymane Cissé, tijdloos drama uit de Afrikaanse mytologie, in 't Stuc, ink. 80/100, org. Stuc.
- 23.00 u **FILM** Histoires d'Amérique van Chantal Akermans, Amerikaanse Joden vertellen het verhaal van hun leven, over wanhoop en terreur, over liefde en geluk, afgewisseld met sketches en grappen, in 't Stuc, ink. 80/100, org. 't Stuc.
- 23.30 u **FILM** Nippon Monogatari, een overzicht van de Japanse film. In de reeks: Ran, de recentste film van Kurosawa (1985) en tevens zijn kleurrijkste en meest epische, naar Shakespeare's King Lear, in 't Stuc, org. DAF.

Vrijdag 17 november

- 19.45 u **FILM** Nippon Monogatari, overzicht van de Japanse film. Vandaag: Osaka Elegy (Mizoguchi, 1936), in 't Stuc, org. DAF.
- 20.30 u **FILM** Yeelen (Het Licht) van Souleymane Cissé, tijdloos drama uit de Afrikaanse mytologie, in 't Stuc, ink. 80/100, org. Stuc.
- 23.00 u **FILM** Histoires d'Amérique van Chantal Akermans, Amerikaanse Joden vertellen het verhaal van hun leven, over wanhoop en terreur, over liefde en geluk, afgewisseld met sketches en grappen, in 't Stuc, ink. 80/100, org. 't Stuc.
- 23.30 u **FILM** Nippon Monogatari: Ran (Kurosawa, 1985), naar Shakespeare's King Lear, in 't Stuc, org. DAF.

Zaterdag 18 november

- 19.45 u **FILM** Nippon Monogatari, overzicht van de Japanse film. Vandaag: Als een korenbloem (Kurosawa, 1955), in 't Stuc, org. DAF.
- 20.30 u **FILM** Yeelen (Het Licht) van Souleymane Cissé, tijdloos drama uit de Afrikaanse mytologie, in 't Stuc, ink. 80/100, org. Stuc.
- 23.30 u **FILM** Nippon Monogatari: Ran (Kurosawa, 1985), naar Shakespeare's King Lear, in 't Stuc, org. DAF.

Zondag 19 november

- 19.45 u **FILM** Nippon Monogatari: Varkens en oorlogsschepen (Imamura, 1961), in 't Stuc, org. DAF.
- 23.30 u **FILM** Nippon Monogatari: Ran (Kurosawa, 1985), in 't Stuc, org. DAF.

Maandag 20 november

- 19.45 u **FILM** Nippon Monogatari: Brandmerk van een moordenaar (Suzuki, 1967), in 't Stuc, org. DAF.
- 21.00 u **FILM** Mama Roma (Pasolini) met Anna Magnani, over een vrouw die het intellectueel symbolisme en regionalisme van de filmmaker moet ondergaan, in 't Stuc, ink. 80/100, org. Stuc.
- 23.30 u **FILM** Nippon Monogatari: Ran (Kurosawa, 1985), in 't Stuc, org. DAF.

Afgelopen dinsdag werd na zevenen betoogd voor de familie Tel. Omdat niet alle Turken buiten moeten. (Foto Geert Borgers)

Hongerstaking voor Koerden

De familie Tel blijft wel

Maandagavond 13 november beginnen een aantal mensen in Leuven aan een hongerstaking voor de Koerdische familie Tel. Het Steunkomitee Tel zat echter ook de afgelopen week niet stil. Door allerlei acties wordt immers de toestand van de Tel's in de actualiteit gehouden. Vader en moeder Tel dreigen uitgezonden te worden. Minister van Justitie Wathetel bleef immers bij zijn besluit om hen uit te wijzen. Zowel door die aanhoudende acties als door initiatief van Leuvense politici die politieke stappen ondernemen om de familie toch hier te laten blijven, moet er verbetering komen in hun situatie.

Sinds minister van Justitie Wathetel rond half oktober een brief stuurde aan enkele Leuvense politici waarin hij zei voor de Tels geen uitzondering te kunnen maken, zitten Serhan en Turko Tel ieder apart ondergedoken. Die brief was de voorlopig laatste stap in dit reeds jarenlang aanslepend konflikt rond deze vluchtelingenfamilie.

Pasje

Serhan en Turko leve sindsdien ondergedoken, en bovendien staat de hele familie onder grote psychologische druk. Daarom besloot het Steunkomitee om niet te blijven wachten op de mogelijke resultaten van het politiek overleg door burgemeester Vansina en andere Leuvense politici (ondermeer Magda Aelvoet, Marc Eyskens, Louis Tobback, Frank Vandenberghe). Deze 'stille' weg om tot een oplossing te komen, heeft jammer genoeg een kwalijk neveneffect: de tijd die er verloopt eer men daadwerkelijk tot een resultaat komt, is gewoon te lang. Die politieke weg duurt in feite al enkele jaren, en nog steeds heeft de familie Tel geen zekerheid over hun verdere toekomst.

De huidige situatie is echter helemaal krankzinnig. De kinderen van het gezin kunnen namelijk niet met uitwijzing bedreigd worden. Zij mogen in België blijven, in tegenstelling tot hun ouders die moeten onderduiken. De kinderen worden ondertussen opgevangen door de buurt. De familie was immers goed geïntegreerd in het Fabota-komplex in de Ridderstraat. Dit is een gerenoveerde oude breigoedrenfabriek, waar verschillende nationaliteiten samenwonen. Bovendien spreken alle Tels reeds vlot Nederlands. De drie kinderen, Baretta, Fikret en Hayri, kunnen dus verder naar school blijven gaan. Ze hebben zelfs via het stadsbestuur een soort kinderpasje gekregen dat als voorlopige legitimatie dient. Het scheiden van ouders en kinderen toont duidelijk aan dat de vluchtelingen-wet in België onmenselijke aspecten

heeft. De Tels zijn immers wel degelijk politieke vluchtelingen. De Koerdische familie Tel is afkomstig uit Turk-Koerdistan. Turkije is nog steeds gekend om de onderdrukking van de Koerden. Er is een uitspraak van een Turks gezagsdrager bekend, die niets aan de verbeelding overlaat: "Zij die niet van Turkse origine zijn, hebben slechts één recht in dit land. Dat is het recht ondergeschikt te zijn, het recht slaven te zijn." Wat dit in de praktijk betekent, hebben Serhan en Turko Tel lijfelij moeten ondervinden. Zo verwoestte het Turkse leger hun wijngaard en Serhan belandde herhaaldelijk onschuldig in de gevangenis. Om hun kinderen voor het geweld van de burgeroorlog te beschermen, vluchtten zij in 1983 naar België.

Serhan vroeg hier het statuut van politiek vluchteling aan. De Belgische gerechtelijke molen draait echter zeer langzaam. Een uitspraak liet dan ook lang op zich wachten. Terwijl de erkenningsprocedure liep werd de publieke opinie steeds onvriendelijker voor de vluchtelingen. Een veelgehoord argument is dat er momenteel een heuse vluchtelingenstroom zou bestaan. Hoeveel officiële cijfers dit tegenspreken - in 1986 zouden slechts 283 vluchtelingen erkend zijn - wordt dit argument nog dikwijls aangehaald. In 1987 werd de vluchtelingenwet dan nog gevoelig versterkt op initiatief van toenmalig minister van Justitie Jean Gol. Deze wet-Gol bemoeilijkt de toegang tot ons grondgebied voor vluchtelingen nog meer. Bovendien werd er toen een kunstmatig onderscheid tussen politieke en economische vluchtelingen in het leven geroepen.

Steunkomitee

In 1988 krijgt Serhan Tel dan ook bericht dat zijn aanvraag voor het statuut van politiek vluchteling was afgewezen. Een uitwijzingsbevel volgt. Serhan wordt opgepakt en belandt in de gevangenis. Serhan moet terug naar Turkije. De verontwaardiging is algemeen. Buren, sympathisanten en organisaties richten het **Steunkomitee Tel** op. Petities, prikkaties en perskonferenties leiden er uiteindelijk toe dat een aanvraag tot herziening van de beslissing wordt afgedwongen. Serhan komt vrij. Maar ook de aanvraag tot herziening wordt onontvankelijk verklaard. Blijft de mogelijkheid om hen om humanitaire redenen te laten blijven. Een terugkeer naar Turkije is levensgevaarlijk. Niet zelden worden asielzoekers bij aankomst in hun vaderland standrechtelijk geëxecuteerd door de plaatselijke autoriteiten. Door asiel te zoeken hebben zij immers het imago van hun land geschaad. Dit bijzonder onzeker toekomstperspectief voor Serhan en Turko Tel heeft ook meegespeeld om de geplande acties niet op te geven. Dinsdagavond 7 november was er een betoging georganiseerd die zou vertrekken aan het station. Het Steunkomitee werd echter telefonisch verwittigd dat hun betoging om

19.00 u niet kon. Een uur later zou diezelfde avond een anti-abortusbetoging doorgaan. Daarom werd er een zebraadpakket gehouden aan Alma 1. Na enige tijd daagde daar de politie op: nu was de betoging opeens wél toegelaten. Begrijp wie kan: door de opeenvolgende veranderingen raakte er nog niemand wijs uit, en was er geen talrijke opkomst. Een 'officiële' boykot? De zebraadpakket werd ogenblikkelijk opgebetogd tot een betoging met als motto "De familie Tel blijft wel".

Donderdagavond 9 november namen enkele leden van het Steunkomitee deel aan de 11.11.11-fakkeltocht om zo nog meer mensen te bereiken. Er kon een petitiekaartje ondertekend worden om de familie Tel te steunen. In het voorbije weekend werd ook in verschillende kerken in het Leuvense (bijvoorbeeld door de Universitaire Parochie in de Sint-Jan de Doperkerk) een oproep gedaan om deze kaartjes te ondertekenen. In de Don Bosco-parochie te Kessel-Lo handelden de weekendpreken over de acties rond de familie Tel. Bovendien werd op zondagavond 12 november ook aan het station informatie verstrekt over de Tels. De hele week lang liepen overigens reeds sandwichmannen rond.

Hongerstaking

Maandagavond 13 november gaat een volgende actie door. Men begint met een hongerstaking van 24 uur. Deze eerste hongerstaking gaat door in Elcker-Ik, Blijde Inkomstraat 115. Het Steunkomitee stelt zich tot doel om de frequentie van de hongerstaking op te voeren tot ook de ouders Tel in Leuven kunnen blijven. Men wil de 'zaak Tel' niet laten uitdoven, zodat er uiteindelijk weer niets bereikt zou worden. Om zoveel mogelijk mensen te bereiken zal de hongerstaking de volgende weken ook op enkele andere plaatsen doorgaan. Voorlopig wil men iedere dinsdag deze actie voeren. Tijdens die dagen wordt er ook voor randanimatie gezorgd. Zo werd het Strijdkoor van Herent uitgenodigd voor de afsluiting van de eerste dag op dinsdagavond 14 november rond 18 u. Sympatisanten - ook studenten - zijn natuurlijk steeds welkom. Ze kunnen in Elcker-Ik bijvoorbeeld een petitiekaartje ondertekenen of meer informatie gaan vragen. Men kan er ook grote affiches, raamaffiches en petitiekaartjes krijgen. Een ander initiatief naar de studenten toe zijn gastlessen over de problematiek van de politieke vluchtelingen. Op 27 november gaat er om 18.00 u in Auditorium Vesalius zo'n les door. Professor Albert Martens, socioloog en ex-voorzitter van het VOCOM (Vlaams Overleg Comité voor Migranten), zal in samenwerking met een afgevaardigde van vzw Open Grenzen toelichting geven. Politieke vluchtelingen komen praten over hun eigen situatie, zodat men de (on)menselijke kanten van deze problematiek beter kan aanvoelen.

Ronny Tielen

Pedagogische Kring

- Ma 13/11 om 20.00 u: Cry in the Dark. Om 22.30 u: Blue Velvet.
- Do 16/11 om 20.00 u: The Killing Fields. Om 22.30 u: Amadeus. Steeds in psychologisch instituut, ink. 80.

Germania

- Ma 13/11: peter-en-meteravond, in Fak.
- Wo 15/11: Doop-TD in de Lido, ink. 50/70.
- Do 16/11 om 20.00 u: Informatievergadering over de programmahervorming in L&W 08.17.

Historia

- Di 14/11 om 9.10 u: Verzamelen aan station voor kultuuruitstap naar Brussel. Om 20.00 u: Presidiumvergadering op de permanente.
- Wo 15/11 om 22.00 u: Volley in de Rijschoolstraat.
- Do 16/11 om 21.00 u: Danskursussen in het Arenberginstituut.

Aifa

- Di 14/11 om 20.00 u: Doop in Albatros. Om 23.00 u: Doopful in Albatros.

Medika

- Di 14/11 om 13.00 u: 24 uur van de muziek, in Medika's Doc's Bar. Tot wo 15/11 om 13.00 u.

Psychologische Kring

- Di 14/11 om 22.00 u: Peter-ep meter-ful, in zaal Lido.
- Ma 20/11 om 21.00 u: Raad van Beheer van de vzw Psychologie, in het kringkloak.